

Episcopi in suis decretis, & Constitutionibus, & Iudices in suis sententiis, & interlocutoris interpretari non possunt decretis Concilii Tridentini, ib. nu. 21. & seqq. usque ad n. 72. 22
Bulla Pii IV. dum prohibet ne quis audeat statueri super decretis Concilii Tridentini, intelligitur de statutis declaratoris, ib. n. 23. & seqq. 23
Episcopi tanquam executoribus Concilii Tridentini in sua Diocesi licet pro huiusmodi executione edicta pronuntiare, ib. n. 26. 23
Episcopi si in suis Diocesium, & iurisdictionibus in causis pendentibus licet Concilium Tridentinum interpretari, quae incommoda sequerentur, ib. n. 37. 24
Episcopi, & Iudices, etiam si difficilis sit accessus ad Sedem Apostolicam, dubium arduum & difficile super decretis Concilii Tridentini etiam incidenter decidere non debent, ib. n. 39 pag. 27
Iudex cum incidit dubium concernens interpretationem Concilii Tridentini quomodo se gerere debeat in cognitione, & expeditione causae, ib. n. 44. 26
Iudex cum ducte, & principaliter ventur dubium super intellectu alicuius decreti Concilii Tridentini omnino abstinere debet ab interpretatione, ib. n. 46. 26
Iudex etiam incidenter de dubiis super decretis Concilii Tridentini cognoscere non potest si commode pateat aditus ad Congregationem, ib. n. 47. 26
Iudices qui ob locorum distantiam, vel alio legitimum impedimentum nequeunt ad Congregationem Concilii recurrere, possunt si periculum sit in mora de dubiis non arduis decretorum Concilii Tridentini incidenter cognoscere, & super negotio principali pronuntiare, ib. n. 48. 26
Episcopi & prelati sunt executores decretorum Concilii, Principes vero tantum sunt moniti, ut ad ea exequenda Praelatis auxilium praesentent, in c. Sacerd. n. 33. de sent. excomm. 21
Doctores, & Magistri prohibentur glossas, commentarios, adnotationes, & scholia super decretis Concilii Tridentini typis mandare, atque impressa edere, in c. Cum venissent, n. 12. & seqq. usque ad n. 63. de iudic. 27
Declaratur, ib. n. 71. & 76. 29
Bulla Pii IV. prohibens ne quis edat illum genus interpretationis super decretis Concilii Tridentini includit etiam interpretationem probabilem, ib. n. 53. & seqq. pag. 27
Iurisperitus qui edidit glossam impressam Hispano idioma super Concilio Tridentino declaratur excommunicatus a Congregatione, ib. n. 57. 28
Remissionis Augustini Barboae iudicii librorum prohibitorum adiecta ex sententia S. Congregationis Concilii, ib. n. 58. 28
Doctores, qui glossas, & Commentarios manu scriptos super decretis Concilii Tridentini non evulgant, sed ad usum suum sibi reservant non inveniunt in pennis Constitutionis Pii IV. ib. n. 76. 31
Glossae Cardinalis Antonii Caracci, & Episcopi Theani super decretis Concilii Tridentini, ib. n. 77. 31
Congregationis Concilii Ministri an includantur in Bulla Pii IV. de non interpretandis decretis Concilii Tridentini, ib. n. 78. 31
Doctores, & advocati, qualiquod Tnd Concilii decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem scriptam, aut impressam edunt, excusantur a censuris Bullae Pii IV. ibidem nu. 80. 31
Bulla Pii IV. accipit interpretationem ex communi observantia, ut non comprehendat editiones interpretationum, quas faciunt Magistri, & Doctores super aliquo decreto Concilii Tridentini, ib. n. 83. 32
Bulla Pii IV. non sustulit facultatem, quam Doctores habent publice interpretandi Concilium Tridentinum, ib. n. 94. & seqq. usque in finem. 33
Magistri, & Lectores licite possunt in scholis Tridentina Concilii decreta ore tenus interpretari, ib. n. 89. & seqq. usque in finem. 33
Tridentinum Concilium in Graecam, Arabicam, Chaldaeam, aliasque exteras linguas vestrum, ib. n. 90. 33
Concilii Tridentini decretum, in c. 2. l. 23. de reform. non expenditur, ibid. n. 99. pag. 34
Doctores, & Magistri an liceat interpretationes super decretis Concilii Tridentini scholaribus scribere, ibid. n. 104. 35
Observantia generalis Episcoporum plurimum valet ad interpretationem Concilii Tridentini, in c. Cum sit ars. n. 47. de arar. & qualitat. 285
Tridentinum Concilium in quo deprecepit iure civili in praesentione instantia, in c. Venetabilis, n. 23. & n. seq. de iudicis. 39

Vide in vet. Congregatio Concilii, & in verb. Dicitur rationes.

Tridentinum Concilium expenditur.

2 Sess. 7. c. 12. in c. Accipimus, n. 31. de arar. & qualitat. 276
2 Sess. 14. cap. 1. in cap. Ad aures, num. 13. de Temp. Ordinat. 186
6 Sess. 14. cap. Henricus, n. 23. & seqq. de Clero, cap. pugna duello, & in c. Petition, n. 15. de homicid. 272
2 Sess. 14. cap. 10. in cap. Cum causam, num. 36. de elect. pa. 79
6 Sess. 21. cap. 1. in cap. In ordinando, num. 27. & seqq. de Simon. 144
4 Sess. 21. cap. 2. in cap. Episcopus, num. 25. de praeben. pag. 87
4 Sess. 21. cap. 3. in c. Quia nonnulli, num. 11. de Clero. non resident. 33
7 Sess. 22. de observ. & evitan. in celebr. Miss. c. un. §. Neve patiantur, in c. In his, n. 15. de Privileg. pag. 90
4 Sess. 22. cap. Quia nonnulli, num. 11. de Clero. non resident. 33
2 Sess. 22. cap. 4. in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 40. de Elect. 55
7 Sess. 22. cap. 8. in cap. De Xenodochiis, num. 20. de Relig. domib. 102
4 Sess. 23. cap. 1. §. Eadem, in c. Ex tua, n. 26. de Cler. non resid. & in c. Qualiter, n. 10. de eod. titul. & in c. Fratritatem, n. 93. de Sepulcris, & in c. Tux, n. 16. & 18. de Cler. non resident. 97
1 Sess. 23. cap. 10. in cap. Aqua, n. 12. de Consecr. Eccles. vel altar. 290
2 Sess. 24. cap. 3. in cap. Conquerento, num. 55. de Offic. Ordinar. 466
2 Sess. 24. c. 6. in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugna in ducl. & in c. Dilectus, n. 13. de Temp. ordinar. pag. 197
7 Sess. 24. c. 11. in c. Ex parte, n. 2. de privileg. & in c. Vi privilegia, n. 17. cod. 80
4 Sess. 24. c. 17. in c. Iam dudum, n. 31. & seqq. ad n. 38. & n. 37. de Praeben. 120
7 Sess. 24. in cap. Manifesta, num. 18. & seqq. de Penit. & remiss. 162
2 Sess. 24. cap. 18. in cap. Cum sit ars, num. 43. de arar. qualitat. 284
8 Sess. 24. cap. 20. in cap. Ex parte, num. 9. de fot. compet. pag. 93
2 Sess. 25. de Regular. cap. 6. in cap. Quia propter, n. 17. de elect. 92
2 Sess. 25. de Regular. cap. 11. in cap. Cum olim, n. 43. & c. ludo, de Rescript. 219
4 Sess. 25. de Reg. c. 16. in c. Cum dilectus, n. 14. de success. ab intestat. 338
4 Sess. 25. de Reg. cap. 17. in c. Cum virum, n. 10. & seqq. de Regular. 31
5 Sess. 25. de Regular. c. 18. ib. n. 18. 35
2 Sess. 25. de Regularibus, cap. 19. vers. In c. Dilecti, n. 55. de Renunciis, 167
3 Sess. 25. de reformatione, c. 2. in c. Cum venissent, n. 99. de iudic. 34
7 Sess. 25. de reformatione, c. 3. in c. Licet, n. 27. de penis, & in c. Quoniam, n. 40. de Offic. Delegati, & in c. Sacerdos, n. 20. usque ad n. 64. de sent. excomm. 4
8 Sess. 25. de reform. c. 7. in c. Nulla, n. 69. usque ad n. 78. de Concess. praeben. 237
4 Sess. 25. c. 14. de reform. in c. Quis situm, n. 28. & seqq. de Cohabit. Cler. & Mulier. 26
2 Sess. 25. de reform. c. 15. in c. Veniens, n. 12. de filiis Praeb. byter & in c. Ad extirpandas, n. 9. usque ad n. 26. & n. 33. usque ad n. 48. eod. tit. 319

Vide in vet. Magister.

Tridentinum Concilium quoad Theologum.

Vide in vet. Theologus.

Tridui perseverantia post professionem in quibus cassus requiritur, in c. Vidua, n. 32. & seqq. usque ad n. 39. de Regular. 24
Tridui perseverantia an requiritur in eo qui infra annum probationis profertur ex parte, ib. n. 34. 24
Et quid in eo, qui in inhamitate suscipit habitum professionum, ib. n. 35. 24
Et quid in eo qui post votum de ingrediendo religionem habitum professionis assumit, ib. n. 36. 24
Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 38. 24

SS. Trinitas.

1 Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus vera unione, & non similitudinaria, vel collectiva sunt una substantia, quae non est generata, nec genita, nec procedens, in c. Damnamus, n. 2. de Summa Trinitat. & fid. Cathol. 13
Nec pro hoc in Trinitate Dei est quaternitas, ib. n. 13 13
Tunc dicitur denotare extremam temporis, in c. Nulli, n. 17. de Rebus Eccles. non alienand. 177
7 Trinitas, Ecclesia est suffraganea Ecclesiae Carthagenensis, in c. Episcopalia, n. 15. de Privil. 41
Turpitudinem corporis ex zprudine provenientem occultare licet, puchitudinem fingere non licet in c. Militia, n. 67. Ne Cleric. vel Monach. pag. 199
Tutela legitima est quae iure agnitionis, vel cognationis defertur, in c. Magnus, n. 9. de oblig. ad ratic. 341
Tutela fit iure morte pupilli seu naturalis, seu civilis, in c. Ex parte, n. 12. de Cleric. agrotant. pag. 100
Tutor non debet esse sub tutela, nec curator sub cura, in Indecorum, n. 23. de arar. & qualitat. 200
Tutor offerre potest pupillum religioni sicut parentes, in c. Si quis, n. 7. de Regular. 9
Et ex pluribus tutoribus sufficit oblatio unius alio non contradicente, ib. n. 8. 9
Tutor testamentarius, vel datus ordinari non debet ante depositum tutelam, & redditus rationes, secus si tutor sit legitimus, in c. Magnus, num. 8. oblig. ad ratic. 241
Tutor, qui male se gesserit de curato ut suspectus removeri debet, in cap. Accipimus, num. 26. de arar. & qualitat. 276
Tutor factus iuribus propter adversam valetudinem non removerit, sed datur illi Coadiutor, num. 73. de Rescript. 194
Tutor si sit captus ab hostibus, definit esse tutor, sed reventus recipit tutelam iure possimonia, in c. Per tuas, n. 41. de Simon. 172
Typographia usus quo tempore inciperet, in c. Cum venissent, n. 6. de iudic. 25
Tyranus ortus Lepus ex principatu plurimum, quam ex principatu unius, in c. Significasti, n. 37. de elect. 13
Tyranio percipienti elum carnu in diebus prohibitis obtemperari non potest sine peccato, in c. A crapula, n. 40. de vita, & honest. Cler. pag. 5

V

7 Vacare contigerit, haeo verba sunt futuri temporis, & excludunt vacantiam, in c. Sic uti, n. 43. de excess. Prael. lat. 7
Vacatio an detur mortuo uno ex pluribus curam animarum exercentibus in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, in c. Cum sit ars, n. 2. & sequen. & num. 26. de arar. & qualitat. 282
Vacatio praebende non est possibilis in Ecclesia non numerata, in c. Quanto, n. 11. Qui filii sunt legit. & cap. Dilectio, n. 2. de praeben. pag. 317
Vacatio in manibus non datur in c. De Reclonibus, n. 28. de Cler. agrotant. 197
Vacatio beneficii iustificari debet de iure, & de facto, aliis gratia de cuius validitate agitur est obrepiticia, ibid. num. 44. 198
Vacationis appellatione an veniat vacatio de iure, & de facto in c. Absolutos, n. 20. & 22. de Hereticis 212
Vacantibus qui certum forum, vel habitationem non habent, sortuntur forum ubi reperitur, in c. Licet, n. 27. de fot. compet. 81
Valentia Ecclesiae ubi, & quo tempore constructa fuerint in c. Quod super his, n. 24. & 29. de maior. & obed. pag. 492
Præcedentia an sic adiudicanda Capitulo Valven, an vero Capitulo Ecclesiae Sulmonen. ib. n. 23. pag. 492
Valvens provincia pro dote Ecclesiae S. Pelini à Romano Imperio donata, ib. n. 28. 492
Concordia Capituli Valven. ac Sulmonen. an praesumatur confirmata, ib. n. 30. 493
Valerius Reginaldus opinio quod pro salvandis rebus tui, vel quatuor ducatorum licet Clerico furem occidere, reprobat, in c. Suscepimus, n. 14. de homicid. 256
Valor beneficii intelligitur deductis omnibus expensis, & onenibus consuevis, in c. Praeterea, n. 71. Ne Prael. vic. suas. 105
Valor beneficiorum Galliae qualiter in litteris sit exprimentus, ib. n. 72. 196
Variare an possit quis consentiendo electioni de se factae, in c. Publicatio, n. 38. de Elect. 122

Reperitur in 5. libris Decret.

4 Variatio est quaedam illusio, & in Principe Ecclesiastico plurimum damnata, in c. Consultationibus, n. 39. & 61. de Cler. agrotant. 207
Variatio, & inconstantia reprobatu maximè in personis Ecclesiasticis, in c. Olim, n. 4. de sent. & re iudicat. pag. 233
Et precipue in Papa, ib. n. 6. 233
Variatio fictitious permittitur, quando actus est illicitus, in c. Cum vos, n. 73. de Offic. Ordinar. pag. 442

Vide in vet. Approbatus semel.

Vasa facta possunt licite vendi, dummodo non pluri vendantur ratione consecrationis, in c. Cum pridem, n. 68. de Pactis. 550
Vasallus non potest super feudo committere sine licentia Domini, in c. Cum tempore, n. 23. & 28. de arbit. pag. 606

Vide in vet. Feudi alienatio.

Vasallus ab origine natiuitatis probatur quis ex simplicis quasi possessione vasallatus, in c. Lator, nu. 13. Qui filii sunt legit. 88
Vasallus si fiat Clericus, vel Monachus an succedat in feudo, 606

Vide in vet. Regulares quoad successorem, & in vet. Feudi successio.

Vasalli liberantur ab omni debito fidelitatis, si domini labantur in haeresim manifeste, in c. Absolutos, n. 11. de Hereticis. 194
Et quid si occulte, ib. n. 33. & seqq. 223
Vasallus qui est Advocatus, vel Procurator contra Dominum potest feudo privari, in c. Cum Sacerdotis, n. 16. de Poesulan. 577
Vasallus qui contra dominum est advocatus, non committit, non potest ob id feudo privari, ib. n. 21. 577

Vasallus quoad forum.

Vasallus paratus coram domino respondere, coram alio super feudo conveniri non debet, in c. Ceterum, n. 1. de iudicis. 2
Feudi causas inter Vasallos cognoscit solus dominus quandoque potest, vel non negligit exhibere iustitiam, ib. n. 2. & 3. 2
Vasallus coram domino feudi conveniendus est, ibid. num. 3. 2
Declaratur primò, five feudum conveniat ab Ecclesia, si vero à laico, ib. n. 5. 2
Declaratur secundò, si quæ sit feudalis sit inter duos Vasallos consentientes rem esse feudalem, ib. n. 11. 2
Secus si questio sit super dominio dicto inter dominum, & Vasallum negantem feudum, ib. n. 13. 2
Et quid si questio super dominio utili, vel alio iure ad Vasallum pertinet, ib. n. 18. 2
Declaratur tertio nisi inter dominum, & Vasallum, vel inter Vasallos agatur personali actione quae non sit de iure feudali, ib. n. 24. 2
Declaratur quarto, nisi questio sit inter Vasallum, & alium non Vasallum adorem, ib. n. 28. 2
Declaratur quinto, ut habeat locum in iudicio petitorio, non autem possessorio, ib. n. 26. 2
Nisi videtur omnia possessionis admittuntur proprietari, ibid. num. 28. 2
Declaratur sexto, nisi contra Clericum Vasallum agatur criminatiter, ib. n. 29. 2
Declaratur octavo dummodo Vasallus coram Domino feudi possit iustitiam consequi, scilicet, ibid. nu. 34. pag. 2
Feudi dominus habet iurisdictionem ordinariam in Vasallo respectu causae concernentis feudum, ibidem num. 4. & 6. 2
Clericus habens feudum à Principe laico in questione feudali coram eo conveniendus est, ib. n. 6. 2
Idem in Ecclesia, ib. n. 8. 2
Feudi dominus etiam laicus in causa feudali est Iudex Ordinarius Clerici, ib. n. 7. 2
Feudales Iudices sunt dominus feudi, partes curiae, & arbitri quilibet tamen in suo casu, ib. n. 9. 2
Et in causa appellationis iurisdictioni non revertitur ad iudicem, ibid. 2

INDEX RERVM,

fios, sed appellatur ad eum, ad quem appellatur a scotentia Ordinarii, ib. n. 10
Feudi contraversa si sit inter duos Vasallos cognitio spectat ad dominum, ib. n. 11
Licet dominus alius iurisdictionem non habeat, ibidem num. 12
Feudalis questio coram Ordinario rei tractanda est, si dominus dicat rem esse feudalem, & reus negat, ibid. num. 13
Et ubi consistit rem esse feudalem, causa rei remittitur ad dominum, ib. n. 14
Feudi Regalis questio inter Regem, & Episcopum coram Metropolitanano tractari debet, si Rex actor pretendat rem esse feudalem, & Episcopus negat, ibidem num. 15
Vasallus negans feudum, si convincatur eo ipso cadit a iure feudi, ib. n. 16
Nisi negaverit per ignorantiam, vel errorem iuris vel facti, ib. n. 17
Feudi contraversa inter dominum, & Vasallum super dominio utili, vel alio iure ad Vasallum spectante, coram Paribus Curie terminari debet, ib. n. 18 & 20
Et quid si Dominus Pares Curie non habeat, ibid. n. 21 & 23 pag.
Feudalis causa tractari debet coram Ordinario si inter Dominum, & Vasallum, vel inter duos Vasallos agatur personali actione, quae non fit de iure feudali, ibid. n. 24
Feudalis questio in possessorio si sit inter Dominum, & Vasallum, si sit inter duos Vasallos, si sit inter Vasallum, & non Vasallum, tractari debet coram Ordinario, non autem coram Domino feudi, ibid. n. 26
Et quid si vicarius possessorii admittatur proprietati, ibid. n. 28
Vasalli Clerici causa criminalis, vel civilis criminaliter tractata non cognoscitur per Dominum feudi, sed per Ordinarium ipsius Clerici, ibid. n. 29
Vasallus Clericus si fuerit spoliatus non cognoscitur Dominus feudi, sed Ordinarius, ibid. n. 31
Etiam si dubium sit de spoliacione, ibid. n. 31
Feudi Dominus si sit Ecclesiasticus si sit secularis causam feudalem cognoscit etiam si Vasalli sint Clerici, in c. Veram, n. 10 & 12, de For. competet.
Et si plures pretendantur Domini, non potest unus cognoscere, maxime alio absente, ib. n. 2
Clericus potest esse Vasallus ne dum Ecclesiam, sed etiam laicam ratione feudi obtenti, ib. n. 3 pag.
Feudi Dominus, licet secularis iurisdictionem habeat in Vasallos etiam si sint Clerici, ib. n. 10
Baronia si concedatur in feudum, de his Dominus feudum etiam laicus quantumcumque vilis, & rusticus cognoscit inter Vasallos etiam Clericos, ib. n. 12
Secus si donetur Ecclesie simpliciter, ib. n. 16
Feudi Dominus est iudex Ordinarius in causis feudaliibus, ibid. n. 13
Et quamvis sit laicus potest sententiam exequi etiam contra Clericum Vasallum sine metu excommunicationis, ib. n. 14
Dummodo tamen in personam Clerici manus non iniiciat, ib. n. 15
Executio sententiae feudalis per laicum contra Clericum resistentem fieri potest rescriptis, non per litteras, ibid. n. 15
Feudalis questio eo ipso, quod reus negat rem esse feudalem coram Ordinario ipsius id terminanda est, ib. num. 24
Causae civiles, & criminales ad Ecclesiam Cathedralium spectantes ratione directi domini, quod habet in bonis ab ea in feudum concessis an comprehendantur decreto Concilii Tridentini, 20. sess. 24. ib. n. 18
Palum religionis quocumque sit, in c. Vidua, n. 3, de Regular.
Velum probationis est album, alia autem vela sunt nigra, ibid. n. 4
Vidua potest velum professionis accipere a Presbytero, vel ab Episcopo, aut sibi imponere, ib. n. 5
Velum consecrationis datur ab Episcopo solis Virginibus in vigesimo quinto anno, ibid. n. 6
Pena est comminatio poenae aeternae, in c. A crapula, n. 2, de Vita, & honest. Clericor.
Venatio omnibus levis Dei interdicitur, in c. Mulca, n. 86. Ne Cler. vel Monach.
Vendens unum sine quo nec alterum provenit nec utrumque invenit delinquit, in c. Cum pridem, n. 34. 100. & seq. n. 123. de Pactis.
Vendens rem carius, quam valet ob dilata pretii solutio-

tionem ut excedat ab usura, quae debeat concurrere, in c. Naviganti, n. 14. de Usur.
Vendens rem plus quam valet dilata pretii solutio censetur quasi usurarius in foro animae, & ad restitutionem tenetur, in c. Consuluit, n. 1. & 8. de Usur.
Fallit si duo copularive concurrant, ib. n. 9. pag.
Et quid in foro iudiciali, ib. n. 10.
Vendens rem plus quam valet, quia solutioem differit, peccat, nisi dubium sit, an res tempore solutioem plus, minuve sit valitura, & vendens non crastinam venditurus in c. In Civitate, n. 1. & 12. de Usur.
Vendens cariori pretio ob dilata solutionem an utram nominare damari possit, ib. n. 2. & n. seq. usque ad n. 13.
Vendens carius ob dilata solutionem in foro externo usurarium nomine non tenetur, secus in foro animae, ib. n. 3. & seq. n. 10. & 11.
Declaratur, ib. n. 7.
Vendens carius ob dilata solutionem, ubi de prava intentione constat, censetur usurarius etiam in foro contentioso, ib. n. 7.
Et ex quibus constat de huiusmodi prava intentione, ibid. n. 8.
Vendens carius licet fateatur in iudicio se id fecisse ob dilata solutionem, tamen si pravam intentionem neget, iure damari non potest, ib. n. 9.
Vendens canon pretio ob dilata solutionem quando excedit in foro conscientiae ab usuraria pravitare, ib. num. 11.
Vendens plus quam valet, ex eo quod differit solutionem pretii, excusatur ab usura ratione dubii, si tunc non erat alius venditurus in c. Naviganti, n. 1. de Usur.
Veneti olim non habebant usum Tabellionum, sed Presbyteri conficiebant instrumenta, in c. Sicut te, n. 2. Ne Cler. vel Monach.
Hodie, reus, ib. n. 3.
Veni sunt digni qui alieno vitio laborant, in c. Ut filii, num. 12. de Huius Presbyter.
Veni non dicitur qui non stetit, in c. Potestatem, n. 62. de Regular.
Declaratur, ib. n. 65.

Verbum, commundat.

Verbo non praesumitur quis exprimeret quod mente non cogitavit, in c. Olim, n. 43. de Litis contestat.
Verba dispositionis magis attendenda sunt, quam praefationis, in c. Ad aures, num. 15. de Tempor. ordinat. pag.
Verba per vim extorqueri non possunt sine consensu, in c. In factis, n. 14. de his que vi met. caus.
Verba deserviunt pensioni, non intentio verbis, in c. Falsificus, n. 30. & 71. de Crim. fall.
Verbis uti ad fallaciam, non ad quod insinuat sunt, peccatum est, ib. n. 134.
Verbo credendum, disputacione pugnandum, ratione vincendum, in cap. Ne inuitatis, num. 440. de Const. pag.
Verba enunciativa non propter se, sed propter aliud prolata non probant, neque disponunt, in c. Quod a Praedecessore, n. 122. de Schismat.

Vide in vet. Enunciativa.

Verba futuri temporis non imperativè prolata, non sunt dispositiva, in c. Cum accessisset, num. 36. de Constitu. pag.
Verbum futuri temporis quando est executivum importat latam a lege sententiam, in c. Ad abolendam, n. 31. de Haereticis.
Verba generalia, & indefinita in praedictum concedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, num. 16. de vet. Significat.
Verba obliqua propter eorum generalitatem ex obsequantia veniunt declaranda, in c. Cum venisset, n. 85. de Iudic.
Verba generalia, & adulatoria ad complacentiam alterius prolata non inducunt obligationem seu dispositionem, in c. Cum venisset, n. 1. de Iustit.
Verba generalia statuentis vel sententiam proferentis restringuntur ad limites potestatis suae, in c. A nobis, il primo, n. 2. de Sent. Excomm.
Dispositio generalis committitur agenti potestati, ibid. n. 3.
Verborum larga prolatio committitur organizantibus potestati, ibid. n. 4.

ET VERBORVM.

Verba hortatoria.

Verba hortatoria iuncta verbis obligationem importantibus non excludunt obligationem, in c. Qualiter, n. 38. de Cler. non resid.
Impropriantur quando subiecta materia est de praepotio, in c. Canonum statuta, n. 4. 1. de Constitut.
Verbum hortatorum, quandoque est necessitatis, in cap. Cum percussio, n. de Cler. 22. 100.
Verba imperativa necessitatem important, in c. Si quis, n. 63. de Regular.
An obligationem inducant, in c. A crapula, n. 19. de vir. & honest. Clericor.
Verba imperativi modi ex quibuslibet verbis praepotivis, in c. Vestra, n. 2. de Cohabit. Cleric. & Mulier.

Verborum interpretatio.

Verba legis clara non admittunt interpretationem, vel voluntatis constructam, in c. Ex tur, n. 28. de Cler. non residens. 67. & in c. Instructio, n. 56. Qui Cler. vel vocen.
Verba quaecumque dispositione cum effectu sunt accipienda, in c. Relatum, n. 2. de Cleric. non resid.
Verba in materia pualia, & exorbitanti secundum propriam significacionem sunt intelligenda, in c. Cum in cunctis, §. In senora, n. 30. de elect.
Verba sequentia resinguntur ad praecedentia quando ad illa veniunt continuative, in c. Accedentes, n. 41. de excess. Prilaz.
Verba legis cum exponimus, legem non interpretamur, sed declaramus, in c. Cum venisset, num. 7. de Iudic. pag.
Verba obscura propter eorum generalitatem ex obsequantia veniunt declaranda, ib. n. 85.
Verba ex communi usu loquendi sunt accipienda etiam contra naturam vocis, in cap. Nonnulli, n. 18. de Rescript.
Verba realiter, & cum effectu sunt accipienda, in c. Cum venisset, n. 84. de Sac. Vocet.
Verba etiam in beneficii Principum tenentissimè observari debent, in c. Olim, n. 14. de verb. sig.
Verba cum effectu sunt intelligenda, in c. Si quis, n. 43. de foro compet.
Verba sunt accipienda in potentiori significatu, ibidem num. 36.
Verba legis civiliter, & non amare sunt intelligenda, ib. num. 52.
Verba statuti debent interpretari, ut aliquid operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Appellat.
Verba intelligi debent secundum veritatem, & non secundum fictionem, in c. Nobis, n. 91. de Sim.
Verba sunt interpretanda ne ius tertio quaeritur tollatur, in c. De Rescribitis, n. 18. de Cler. 22. 100.
Verba habentia tractum successivum non requirunt qualitatem actu, sed sufficere aptitudinem, in c. Consequenter, n. 30. de Cler. non resid.
Verbum idem respectu diversorum importare potest privationem iuris, & facti, in c. Ad audientiam, n. 31. de Cleric. non resid.
Verbis edicti in re dubia tutius est deservire, in c. De eo, n. 2. de Tempor. Ordinat.
Verba clara in interpretationem non admittunt, in c. Causam quae, n. 34. de Rescript.
Verba secundum propriam significacionem sunt accipienda, & propria significatio est quae stricta est, non larga, in c. Vestra, n. 123. & 127. de Cohabit. Cler. vel Mulier.
Verbum debet regulariter necessitatem importare, in cap. Qualiter, n. 37. de Cler. non resid.
Verbum, Conventus, quid importet, in c. Antigonus, n. 16. de Pactis.
Verbum, Credimus, exponitur, id est scimus, in c. Cum olim, n. 18. de sent. & re iudicat.

Vide in vet. Legis interpretatio, & in vet. Verba sua per se.

Verbum, pertinent, quid importet, in c. Postulasti, n. 4. de Concess. Præben.
Verba, facta in brachii disciplina, quid importent, in c. Ne Religiosi, n. 24. de Regular.

Verba lata sententia.

Verba, ipse iure, licet non excludant declarationem super Reperitum in 13. litteris Decret.

facto tamen secus est si factum sit notorium, in c. Quod a Praedecessore, n. 68. de Schismat.
Verba, sub anathematis dispositione, non important Canonem late sententiae, in c. Non minus, n. 20. & seq. de Immunit. Eccles.
Secus in verbis excommunicatione te novis subiacere, ibid. n. 21.
Verba, carere commodo, inducunt nullitatem ipso iure in c. Quilibet, n. 3. de elect.
Verba, futuri temporis, quamvis innuant Canonem non esse late sententiae, hoc tamen fallit quando ex sequentibus apparet de contraria mente, & ibidem n. 5.
Verba necessitativa, & ordo datus non inducunt formam annullativam actus, quando eadem, vel alia iura de eundem actu valere, in c. Qui Presbyterum, n. 7. & 91. de Penit. & remiss.

Vide in vet. Excommunicatio lata sententia.

Verbum, spoliatus, supponit privationem ipso iure, in c. Ad abolendam, n. 39. de Haereticis.
Verbum, futuri temporis quando est executivum importat latam a lege sententiam, ib. n. 31.

Verba superflua.

Verborum inculcatio etiam superflua admittitur ad tollendam sophisticam in aliquorum interpretationem, in c. Ex parte, n. 24. de Capell. Monach.
Verba superflua stipulationem non vitiant, in c. Si aliquando, n. 20. de Sent. excomm.
Verba statuti debent interpretari, ut aliquid operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Appellat.

Verba universalis, & geminata.

Verba geminata, & praegnantia important omnimodam separationem Territorii, in c. Cum contingat, n. 36. de For. compet.
Verba universalis includunt etiam ea quae alias in dispositione generali non includerentur, in c. Cum venisset, n. 85. de Iudic.
Verba universalis quocumque modo, resinguntur ad subiectam materiam, ib. n. 84.
Verba universalis, & geminata includunt etiam ea quae alias non includerentur, in c. Ex parte, num. 31. & 44. de Privileg.
Verba universalis comprehendunt etiam minima, in cap. Consuetudine, n. 24. de Constitut.
Verba geminata ostendunt magis enixam voluntatem, in c. Consequenter, n. 30. de Cler. non residens.
Verba, nullus momentis, excludunt iudicium quantumcumque leve, in c. In nomine Domini, n. 34. de Testibus.
Verba universalis negativa includunt etiam Ecclesiasticos, in c. Inter alia, n. 68. de Immunit. Eccles.
Verba universalis, & geminata extendunt dispositionem ad ea quae alias non comprehenderentur, in c. Quando, n. 17. de Privileg.
Verba universalis, & geminata quam habent vim, in c. Ad Apostolicam, n. 53. de Regular.
Veritas in probato omnibus praecipue spectanda est, in c. Sicut, n. 27. de Probat.
Veritas Deus est, & in omnibus praevalet, in c. Cum electus, n. 43. & 47. de Testam.
Subtilis quae veritatem laedit, per Iudicem non est recipienda, ib. n. 43.
Veritas praevalet solemnitati, ib. n. 47. & 141. vers. Ad deum.
Veritas debet esse condita sale licitum, Constitutio, nec est peccatum illas sequi nuda veritate relicta, ibid. n. 60. & 102.
Contrarium, ibid. n. 137. & 144.
Veritas legum adminicula desiderat, ibid. n. 61.
Veritas quid sit, in c. Damnanus, n. 6. de Summa Trinit. & fid. Cathol.
Veritas, & opinio in quo differant, in c. A nobis, n. 4. & seq. de sent. excomm.
Vero omnia consonant, ib. n. 5.
Veritas est solidissima res, & murus in expugnabilis, ibid. num.
Veritas natorum est considerata secundum tempus datur imperationis, in c. Quia circa, n. 2. de Conlangui. & affinit.
Ad veritatis notitiam pluribus modis pervenitur, & quilibet modus habet suum peculiare vocabulum, in cap. Vestra,

INDEX RERVM

Vestra, num. 20. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 9
Veritas rerum omnibus gestorum non viciatur, in c. O-
miniprens. n. 21. de Accusar. 113
Veritas est indubitata rei certitudo, in c. Ne inuitatis, n.
61. de Constat. 45
Veritas nec fallit, nec fallitur, opinio secus, ib. n. 63. 46
Veritas manet, & invalebit in actu, ib. n. 64. 46
Veritatem amat omnis homo natura non degenerans,
& cam scire super omnia desiderat, ib. n. 84. & 135. 49
Veritatem nam homines, & ut plurimum veritatem
consequuntur, ib. n. 114. 55
Verum est bonum intellectus, falsum autem est malum
ipsum, in d. c. Ne inuitatis, n. 394. 113
Veritas potissimum indaganda est in foro conscientie,
qui dicitur forus veritatis, ib. n. 394. 113
Veritas, & fictio opponuntur, in c. Episcopus, n. 28. de
Præben. 87
Veritas in spiritualibus præfertur opinioni, in c. Ex par-
te, n. 17. de Regular. 102
Veritas celari potest hosti vel persecutori non iudici, in
c. Tu nobis, n. 46. de Testam. 353
Veritas disciplina: delicti potest propter multitudinem
peccantium, in c. Nisi cum pridem, n. 75. de Reuocac.
pæc. 160
Veritas bonæ vitæ, vel iustitiæ propter scandalum nun-
quam deservenda est, ib. n. 77. 160
Veritas in spiritualibus præfertur opinioni, in c. Consul-
tum, n. 46. de Regular. 97
Veritatem in iudiciis occultare est mortale peccatum, in
c. Constitutus, il primo, num. 4. de test. & attestacione.
pæc. 193
Veritas aut falsitas sermonis non accipienda est verbis
externis, sed ex intentione profertentis, in c. Falsidicus, n.
20. de cum fall. 308
Contrarium, ib. n. 84. 308
Declaratur, ib. num. 76. & 162. verum non obscuratur.
308
Verum, & falsum invicem sunt contraria, & esse non
possunt in eod. subiecto, ib. n. 98. 313
Verum, & nihil suæ contradiccioni opposita, ib. n. 109.
pæc. 314
Veritas est ut quod est dicatur, ib. n. 112. 314
Veritas in iuramento est adæquatio vocis ad rem, ibid.
num. 119. 315
Veritatem occultans metu cuiuslibet potestatis itam
Dei super se provocat, ib. n. 124. 315
Veritatis proditor est qui in iudicio non libere veritatem
pronunciat, quam libere pronunciare potest, ibidem
num. 150. 317
Verfessantes qui dicantur, in c. A capula, n. 14. de ritu.
& honest. cleric. 2
Veritas traditio in collatione tonsuræ non est congruita-
tis tantum, sed necessitatis, in c. Cum contingat, n. 70.
de arat. & qualit. 269
Vestimenta sacra non debent concedi nisi à sacris
hominibus, nec semel consecrata iterum consecrari,
in c. Cum venisset, n. 11. de Sac. Vnd. & restici possunt,
silo seu panno non facto, ib. n. 3. 202
Vetus Sacerdotalis traditio quid significet, ib. num. 60.
pæc. 296
Vetus civilis, vel pretiosæ est: & refertur cuiusdam
Theologi argutia, in c. Episcopalia, num. 31. de Privileg.
pæc. 39
Veteranus non dicitur sed Novitius qui per annum ge-
stavit habitum extra Ordinem, in c. Insinuante, n. 29.
qui vel Cler. vel Vovet. 52
Vexationem pecunia redimere in iure spirituali quæritur
non est limoniam, secus in iure quærendo, in c. No-
bis, n. 104. de Simon. 161
Vitiatum, Extrema unctio, & Pœnitentia in articulo
mortis an possint ministrari à Sacerdote excommuni-
cato, & præcilo, in c. Non est vobis, n. 1. seqq. usque in
finem de sponsal. post pag. 6
Vitiatum non fortuitum forum loci per quem transeunt,
in c. Confluum, n. 42. de Observat. scion. 340
Nec dicatur moraliter in eo esse, ib. n. 44. 340
Vitiator, & pœnitenti an in terra excommunicatorum
possint ab ipsi aliquid recipere, in c. Cum voluntate,
n. 13. de sentent. excomm. 206

Vicarius Apostolicus.

4 Vicarius Apostolicus deputatus cum iurisdictione con-
tentiosa, & voluntaria, excepta beneficiorum collatio-
ne, an possit consecrari in iure, in c. 11. n. 30. & seq.
usque in finem, No Sede vacante. 259

Vicarius Capituli sede vacante.

2 Vicarius Capituli sede vacante non prohibetur dare di-
missorias ad primam roboram præsentato ad Capel-
lam simplicem, in c. Cum contingat, n. 39. de arat. &
qualit. 260
Vicarius Capituli sede vacante succedit in his, quæ sunt
iurisdictionis, non autem in his, quæ sunt ordinis, in c.
Quanto, n. 39. de Conseruad. 264
Vicarius Capituli sede vacante concedens dimissorias
non incidit in poenam interdicti à Concilio Tridentino
impositam, in c. Significasti, n. 9. de Offic. Archid.
pæc. 379
Vicarius Capituli sede vacante non potest eligi non Do-
ctor, aut licentiatum, nisi in defectu aliorum his qua-
litatebus præditi, in c. Inter ceteras, n. 49. de Re-
script. 202
Vicarius Capituli sede vacante potest transferre beneficia
simplicia ab Ecclesiis collapsis, in cap. His que, num.
56. de Maior. & obedien. 508
Vicarius sede vacante datus etiam ad certum tempus,
potest ad libitum Capituli revocari, ib. n. 69. 510
Non obstante iuramento licet revocatus sint perit, a
ib. n. 70. 510
Aliquando tamen dari solet licentia ad Capitulum ut
vicarium non amoveat, ib. n. 71. 510
In Vicarij deputacione sede vacante Capitulum potest
præstante tempus, quo elapso eius iurisdictione expiret, ib.
n. 72. 510
Vicarius Capituli sede vacante an date possit licentiam
exigendi novum Monasterium, in c. Non amplius, n.
70. de Instit. 221

Vide in ver. Capitulum sede vacante, & in ver. Sede vacante.

4 Vicarius Capituli sede vacante constituit Vicarium in
Parochiali vacante cum congruo fructuum assignatio-
ne, in c. Illa, n. 18 & 28. Ne sede vacante 258
Item vocat per edictum publicum omnes, qui volunt
examinari, & concurrere in futurum, & magis idoneum
eligere iuxta formulam præscriptam 28. Congregatione
Concilij, ib. n. 19. 258
Vicarius Capituli sede vacante qua formula concipiat
litteras testimoniales concensus peracti transmittendas
ad Papam pro collatione Parochialis Ecclesie, ibid.
num. 24. 258
Vicarius Capituli sede vacante non potest cum quem
magis idoneum iudicavit in Parochiali vacante Vica-
rium constituere, ib. n. 29. 259
Vicarius Capituli sede vacante beneficium non confert,
& tamen concursus instituit, ib. n. 34. 259
Vicarius Capitularis cum Clero sede vacante non sup-
plet consensum Episcopali hoc ut Ecclesiæ huius gaven-
tar gabellis, in c. Novit, n. 21. Ne sede vacante. 254
Vicarius Capituli sede vacante, & Vicarius Episcopi ab-
solvunt ab excommunicatione Canonis si levis sit per-
cussio, in c. Pervenit, n. 16. ne sent. Excomm. 149
Vicario sede vacante per Capitulum constituto non ab-
dicatur iurisdictione ab ipso Capitulo, in c. A nobis, il primo,
n. 48. de sent. excomm. 154
Nec in eum transeunt quæ requirunt speciale manda-
tum, ib. n. 49. 154

Vicarius foraneus.

4 Vicarii foranei licentia permittitur sufficere, ut Parochus
abesse possit in casibus tepentibus, in c. Relatum, n. 42.
de Cler. non resid. 37
Vicarius foraneus non est Ordinarius, ib. n. 43. 37

Vicarius Episcopi.

4 Vicarius Episcopi, qui etiam est Canonicus, in Choro
non debet sedere primus, quando est ibi in apparatu Ca-
nonicali, in c. Postulatus, n. 6. de Consec. Præb. 251
Vicarius generalis an possit concedere Parochia licentiam
abscedendi, in c. Redatum, num. 44. de Cler. non resid.
pæc. 37
Vicario, seu Officiali Episcopi tenetur ex Camera sua
salarium constituere, in c. Quoniam, n. 8. Ne Prælat.
vic. lras. 200
Vicarius locat Episcopo operas suas, nec tenetur suis lu-
pendis militare, ib. n. 9. 200
Vicarius Episcopi an, & quando possit concedere dimis-
sorias 259

ET VERBORVM

Contra ad Ordines in c. Significasti, n. 6. de Offic. Archid.
pæc. 379
Vicario Episcopali nulla potest ex parte pecuniaria sa-
ficiam pot. illi, in c. Presbyter, n. 16. de Pen. 99
Vicarius non potest totam suam potestatem alteri com-
petere, in c. Acceptamus, n. 43. de Præb. 363
Vicarium Episcopi acceptans an perdat dignitatem,
vel beneficium Curati, in c. Ad hæc, n. 21. de Præb. 107
Vicarius Episcopi dignitatem habet ratione præeminentie
proveniens ex iurisdictione, & Tribunali Episco-
pi, ib. n. 26. & 38. 105
Vicarius cum abente, quam præsentem Episcopo præcedit
Canonicos, Dignitates, & Capitulum etiam in actibus
differentibus, ib. n. 29. 106
Vicarius generalis Episcopi absque speciali mandato an
possit licentiam concedere novum Monasterium erigen-
dum, in c. Non amplius, n. 71. & seqq. usque in fin. de
Instit. 221
Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest be-
neficium imponere, ib. n. 74. & 85. 222
Vicario generali non censetur concessa facultas, que non
competit Episcopo de iure communi, ib. n. 75. & 82. 222
Vicarius Episcopi regulariter non competat ea, que sunt
iurisdictionis voluntaria, & sapunt gratiam, ibid.
num. 76. 222
Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest novum
dignitatem eligere, ib. n. 79. 222
Et sic non potest beneficium conferre, ita nec creare,
ibid. n. 80. 222
Vicarius Episcopi non potest Ecclesias de loco ad locum
transferre, ib. n. 83. 222
Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi bene-
ficia, potest ea conferre et extra diocesim, in c. Quod
nobis, n. 38. de Claustral. deposit. 32
Vicarius Episcopi iurisdictionem ordinariam dat lex, non
Episcopus, ib. n. 47. 32
Vicarius episcopi de loco Vicarius animo non redendi
consentit, ut renunciet, in c. Præsentata, n. 10.
de Testibus. 195
Vicarius Episcopi habens speciale mandatum ad confe-
rendum beneficia, potest ea conferre etiam extra dioc-
esim, ib. n. 11. 195
Nisi per licentiam extra diocesim vicariatus expirat,
ibid. n. 13. 195
Vicarius generalis habens prædictum generale in forma
potest abente Episcopo super irregularibus dispensare, in
c. De eo, n. 12. de Temp. ordinat. 177
Collatio beneficii facta a vicario Episcopali potest quam
à Diocesi, ubi etiam vicarius, & abscissus, & ad locum sui
Canoniciatus de consuetudine, an valeat, in c. Præsentata, n.
2. & seqq. usque in fin. de Testibus. 194
Collatio beneficiorum non potest demandari ab Episcopo,
nisi iurisdictione regulari, ib. n. 14. 194
Vicarius Episcopi sine speciali commissione non con-
ferre beneficia, & tamen instituit concursus Episcopo
impedito, in c. Illa, n. 31. Ne sede vacante. 259
Vicarius Episcopi qualiter dicatur habere dignitatem, licet
non sit perpetuus, in c. Vi filii, n. 57. de filijs Presby.
pæc. 317
Vicarius Episcopi, qui in concursu Parochialis vacantis
magis idoneum elegit, an possit Parochiale eidem con-
ferre vigore generalis mandati, in c. Ex frequentibus, n.
22. de Instit. 223
Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest fa-
cere collaciones voluntarias, ib. n. 4. 223
Sed necessitas potest, ib. n. 5. 223
Vicarius, cui data est potestas ab Episcopo conferendi
beneficia, potest consecrari Curati, in c. Mandato, n.
36. de Simon. 181
Vicarius in causa mensis Episcopalis, si recusetur ut sus-
ceptus, datur ei adiutus, non autem Conservator, in
c. Nelli, n. 21 & 27. de Elect. 64
Vicarius Episcopi supplicat in memorabili consuetudine
an possit procedere contra laicos in causa mensis Episcopalis
ad n. lras. nam Procuratoris fiscalis, ibid. n.
24. & seqq. usque in finem. 64
Vicarij, & Episcopi non est eadem tribunal in maren-
tulationibus, ib. n. 30. 64
Vicarius Episcopi, & Vicarius Capituli sede vacante ab-
solvunt ab excommunicatione Canonis, si levis sit per-
cussio, in c. Pervenit, n. 16. de sent. excomm. 149
Vicarij iurisdictione an expiret Episcopo ab hostibus cap-
to, in c. Peruenit, n. 21. de Simon. 169
Vicarius Episcopi an possit sine speciali mandato pro-
cedere in his casibus, in quibus ex Concilio Tridentino
tribuitur Episcopo facultas tanquam sedis Apostolicæ

Delegato, in c. Quoniam, n. 1. de offie. Deleg. 400
Et an Episcopus possit huiusmodi facultatem Vicario
suo specialiter subdelegare, ib. n. pag. 400
Distinguitur, ib. & num. seqq. usque in fin. 400
Quid si Episcopo tributum locutus in his, que iure
ordinario ei comprehenduntur Concilio, ib. n. 6. 400
Et quid in his, que Episcopo non comprehenduntur,
ibid. n. 8. 400
Et quid si Episcopus iubeatur procedere per dictionem
tamquam tantum, vel solum, ib. num. 17. ib. n. 23. & 40.
pæc. 400
In Vicarium generalem non transe facultas, que com-
petit Episcopo de iure specialis, ib. n. 10. 400
Delegatio facta Vicario non transit in Episcopum, ib.
num. 19. 400
Vicarij, & Episcopi unum est tribunal in iurisdictione
ordinaria secus delegata, ib. n. 15. 400
Vicario non potest Episcopus ea subdelegare, in quibus
iurisdictione Episcopi censetur, ib. n. 18 & 23. 400
Vicarius Episcopi an possit sine speciali commissione
explicari irregularitas, ib. n. 19. 400
Abbas compellere ad lecturam Sacre Scripturæ, ib.
n. 10. 400
Procedere contra Regulares prædicantes hereses, ibid.
num. 20. 400
Vicarios in Parochialibus deputare absentibus Redo-
ribus, ib. n. 21. 401
Regulares extra claustra degentes punire, ib. n. 22. 401
Compellere de abstracione, vel subreptione gratie ab-
solutiois, vel remissionis pœnæ à Sede Apostolica ob-
tente, ibid. n. 22. 401
Ecclesias privilegiatorum committere, ib. n. 24. 401
Terciam partem fructuum præbendarum, & dignitatum
in distributionibus conveyere, ib. n. 27. 401
Parochos cogere ad Coadiutores sibi adiungendos, &
novas Parochias erigere, ib. n. 26. 401
Visitare Monasteria, beneficia commenda, Hospitalia,
& Confraternitates laicorum, & alia pia loca, ib. n. 27. &
30. pag. 401
Et qui decretum de observandis, & evitandis in celebra-
tione Missæ, ib. n. 28. 401
Cognoscere de obreptione, & subreptione Apostolica-
rum dispensacionum, ib. n. 29. 402
Necarios imperitos ab officio suspendere, ibidem n. 31.
pæc. 402
Visitare Ecclesias exemptas, vel nullius diocesis, ibid.
n. 33 & 39. 402
Claustrum Monasteriorum Monialium retinere, &
conservare, & gubernare Monasterium Monialium Sedi
Apostolicæ immediate subiecta, ib. n. 36. 402
Cognoscere de subreptione uniuersum à quadraginta
annis citra ad Ecclesias iurisdictionis, ib. n. 37. 402
Clericos concubinos a beneficiis, & administratione
suspendere, & beneficia privare, ib. n. 38. 402
Vicario Episcopi an censetur subiecta Monasteria Re-
gularium in Congregatione non redacta, ib. num. 39.
pæc. 402
Vicarius Episcopi, & Capituli sede vacante an possit
decernere excommunicationes ad finem revelationis,
ibid. n. 40. & n. seqq. 403
Vicarius generalis Episcopi, & Capitulum sede vacan-
te in his que pertinet ad iurisdictionem nec compe-
tunt Episcopo iure aliquo speciali, concitentur Episcopi
appellatione, ibid. n. 41. 403
Vicarij potestas an extinguitur extincta potestate prin-
cipalis Prælati, in c. Expulsi, n. 28. de Præben. 183

Vicarius Pape.

2 Vicarij Pape ad vitam deputati officium durat sede
vacante cum eius iurisdictione sit ordinaria, in c. Cum O-
lim, n. 69. de Maior. & obedien. 518
Vicarius ubi non cognoscitur de causis sub titulis Cardi-
nallium, in c. His que, n. 7. de Maior. & obed. 504

Vicarius perpetuus.

4 Vicarius perpetuus dicitur Curatus, & Pastor anima-
rum, in c. Ex parte, n. 67. de Cleric. non resid. 54
Vicarij perpetui in Ecclesiis Cathedralibus sunt ad
presentationem Capituli, & institutionem Episcopi, in c.
Cum Ecclesia Viteriana, n. 37. de elect. 86
Et quid in iudicio Vicarij à Pio V. instituti in totidem
Vrbis Basilicis, ib. n. 38. 86
Vicarij perpetui compelluntur ordinari, & Ecclesiis de-
servire, in c. Subreptionem proventuum, & Vicarium,
in c. Ex parte, n. 1. de Offic. Vicar. 382

2 Vicarii perpetui tenentur ad residentiam sicut Parochi in titulis, ibid. n. 2. 385
 2 Vicarii perpetui tenentur habitare in domo Parochialis Ecclesie, & in eius defectum in alia de conducta infra limites Parochie, ibid. n. 3. 385
 2 Vicarius perpetuus tenetur facere in Presbyterum ordinari, sicut Rector principalis, ib. n. 3. & 25. 346
 2 Vicarii perpetui habent curam animarum, ibid. num. 7. 386
 2 Et in eis habent locum iura de pluralitate in compari-
 lium de etate, & promotione ad Sacerdotium, ibidem
 num. 8. 386
 2 Vicarii perpetui instituendi sunt in Parochialibus uni-
 titis Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & piis locis, ibid.
 num. 11. 386
 2 Vicarii perpetui, in quos tota cura animarum translati
 est, habent curam tam in habitu, quam in exercitio, ib.
 num. 19. 387
 2 Item habent verum titulum, ib. n. 20. 387
 2 Item tenentur Parochi appellatione, ib. n. 21. 387
 2 Vicaria perpetua comprehenditur in Extravagan. Exce-
 rabilis, & est in comparabilibus cum alia simili Vicaria,
 vel beneficio Curato, ib. n. 22. 387
 2 Vicarius perpetuus comprehenditur in Clem. Gratia, de
 Recept. lib. n. 24. 387
 2 Vicarius perpetuus tenetur infra annum suscipere Ordini-
 nem Presbyteratus, ibid. n. 25. 387
 2 Regula de annali. & de idiomate habet locum in Vicariis
 perpetuis, ibid. n. 26. & seq. 387
 2 Episcopus non potest dispensare cum Vicario perpetuo
 super etate, ib. n. 27. 387
 2 Vicarii perpetui privati non possunt absque legitima
 causa, ib. n. 28. 387
 2 Vicarius perpetuus fundat intentionem suam super de-
 cimis, ibid. n. 29. 388
 2 Vicarius Ecclesie an dici possit Rector Ecclesie, ibid.
 num. 31. 388
 2 Vicarii perpetui utiliter constituentur in Ecclesiis Patriar-
 chialibus, & Collegiis ubi curam animarum habent
 ibid. n. 35. 388
 2 Vicarii perpetui an sint constituendi in Monasteriis
 curam animarum habentibus, ib. n. 36. 388
 2 Vicarius perpetuus constitui non potest sine electione
 rituali vicaria, n. c. Ad audientiam, il secundo, n. 10, de
 Recept. 241
 2 Vicarius perpetuus secularis deputari potest ab Ep. i. o. i.
 in Parochialibus unitis etiam in Monasteriis Canonico-
 rum Regularium ex Concilio Tridentino, in cap.
 Quod de timore, n. 14. de Stat. Monach. 186
 2 Vicarius duos perpetuos in Parochiali Episcopus erige-
 re non potest ex eo quod populus sit valde numerosus,
 in c. Ad audientiam, il primo, num. 27. de Eccles. adif.
 pre. 358
 2 In Vicarium perpetuum S. Petri de urbe translatus est
 solum cura exercitium private ad Capitulum, cura
 vero habuit penes Capitulum remansit, in c. Expofitio-
 nis, n. 41. de Preben. 183
 2 Vicarii potestas an extrinsecus extinguitur potestate
 principalis Prælati, ib. n. 38. & 40. 183
 2 Vicarios restituendi auctoritas est penes Episcopum, si
 sint perpetui, sed si temporales, est penes curatos, &
 Vicarios perpetuos, in c. Consultationibus, n. 13. de Cler.
 agit. 203
 2 Vicarius Parochi potest audire confessiones Parochia-
 norum etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, n. 47.
 Clandest. desponsat. 33
 2 Vicaria perpetua, & Rectoria à pari procedunt quoad re-
 pellendos filios à beneficiis parentum, in c. Constitutio-
 nis, n. 12. de fil. Presbytero. 339
 2 Vicarius perpetuus nisi habet in Ecclesia, & sine causa
 non potest, ib. n. 23. 339
 2 Item pro Rectore habetur, & sicut Rector dicitur in-
 titulatus, ib. n. 24. 339
 2 Vicarius perpetuus, & Rector eandem curam habent in
 solidum, ib. n. 25. 339
 2 Vicarii perpetui qui sint in c. G. Perpetuus, num. 3. de
 Instrum. Et an habeant Ecclesiam in titulum, ibidem
 num. 4. 205
 2 Vicarius perpetuus pro spectantibus ad vicariam suam
 potest agere, & conveniri, ibid. n. 6. 205

Vicarius Regularis.

2 Viceprepositi, seu Vicarii deputati à Preposito gene-
 rali, an possint ad eius usum amoveri, in c. Nullus, n. 19.
 de Elect. 7

2 Vicarii, seu Praefidentes in locum Priorum, seu Guardia-
 norum deusclorum, vel absentium de iure non eli-
 guntur à Capitulo, sed deputantur à Provincialibus,
 ibid. n. 10. 7

Vicarius specialis.

2 Vicarius specialis quoad illum actum est maior genera-
 li, in c. Officiis, n. 31. de Peniten. & remiss. 181

Vicarius temporalis.

2 Vicarius amovibilis an agatur curam esse penes deputan-
 tem, in c. In Ecclesiis, n. 15. de Capell. Monach. 225
 2 Vicarii temporales institui possunt à Capitulo in Pa-
 rochialibus sibi pleno iure subiectis, in c. Ex parte, n. 12.
 de Offic. Vicar. 386
 2 Vicarii temporales non possunt constituere Procurato-
 res ad agendum, sicut possunt perpetui pro iuribus suis,
 ibid. n. 30. 388
 2 Vicarii amovibiles an comprehendantur in dispositio-
 ne de Vicariis perpetuis, ibid. n. 31. 388
 2 Vicarii temporales non habent titulum, ib. n. 32. 388
 2 Vicarius amovibilis iudicatur curam animarum esse pe-
 nes Rectorem, in c. Cum jam dudum, n. 40. de Preb.
 pag. 121
 2 Vicarii amovibilis deputatio arguit curam esse penes
 deputantem, si deputans sit secularis, secus si Regularis,
 in c. Quod de timore, n. 21. de Stat. Monach. 188
 2 Vicarius temporaneus Parochi est Ordinarius, in cap.
 Quod nobis, n. 28. de Clandest. desponsat. 30
 2 Vicarios instituendi auctoritas est penes Episcopum si
 sint perpetui, sed si temporales, est penes Curatos, & Vi-
 carios perpetuos, in c. Consultationibus, n. 13. de Cler.
 agit. 203
 2 Vicarius Parochi potest audire Confessiones Parochia-
 norum etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, n. 47.
 de Clandest. desponsat. 33
 2 Vicarii temporales in Ecclesia curata, & seculari possunt
 sine causa amoveri, in c. Cum ad Monasterium, n. 38.
 de Stat. Monach. 193
 2 Vicarii amovibiles à Capitulo deputati pro exercitio
 curæ, & ab Ordinario approbati possunt amoveri ad utrum-
 que Capitulum, non autem ab Ordinario, nisi ex legitima
 causa, ib. n. 39. 193
 2 Vicarius temporalis non est censendus Vicarius, nec
 comprehenditur Vicarii appellatione, in c. G. perpetuus,
 n. 3. de fid. Instrum. 205
 2 Pœnes qui committit, censetur in totum committere,
 in c. Quod nobis, n. 20. de Clandest. desponsat. 30
 2 Vicaria cur dicuntur distributiones quotidianæ, in c.
 De cetero, n. 27. de Cleric. non resident. 48
 2 Vicaria, seu manualia magis dantur Regularibus ratio-
 ne sui victus, quorum præbende olim in his locis
 consistebant, in c. Ad audientiam, n. 22. de Cler. non
 resid. 73
 2 Videtur verbum referatur ad arbitrium boni viri, in cap.
 Cum dilectus, n. 63. de Consecrat. 274
 2 Videtur verbum in legislatore est expressivum veritatis,
 in c. De cetero, n. 2. de homicid. 218
 2 Doctor respondens per verbum, Videtur, intelligitur af-
 firmative respondere, ib. n. 3. 258
 2 Medicus similiter per verbum, Videtur, affirmat, ibidem
 num. 4. 258
 2 Index quoque pronuntians perver. Videtur, affirmat,
 ibid. n. 5. 258
 2 Testis deponens per ver. Videtur, an & quando probet,
 ibid. n. 6. 258
 2 Vidua an possit eligi in Abbatissam, in c. Cum sis, n. 31.
 de Convent. Coniug. 141
 2 Vidua esse non potest quæ vitum non habuit, in cap.
 Quanto, n. 114. de Elect. 139
 2 Viduarum, seu miserabilium personarum casus sine qua-
 litate paupertatis contra laicos non pertinet ad Eccle-
 siam principaliter, sed secundario, in cap. Significanti-
 bus, n. 64. de Offic. Deleg. 410
 2 Vidua dicitur non tantum cuius maritus est mortuus,
 sed etiam quæ vitum non habuit, ib. n. 17. 412
 2 Item illa, quæ vitum habuit, utilem vel proficuum
 aut damnatum ad perpetuum carcerem, ib. n. 28. 412
 2 Vidua, pupillus, orphanus, & consimiles an sint miserabi-
 les per totam suam divitiam, ib. n. 35. & seq. usque ad num.
 48. pag. 413
 2 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio, l. unica, c.
 quando Imper. inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ib.
 n. 26. & seq. 413
 2

2 Contrarium, n. 42. 413
 2 Viduarum, pupillorum, & orphanorum causas audit Ec-
 clesia negligente Iudice seculari, etiam si divites sint
 ibidem num. 41. 414
 2 Causæ Viduarum, aliarumque miserabilium persona-
 rum si sint pauperes principaliter, & immediate ad Ec-
 clesiam pertinent, ibid. n. 60. & 86. pag. 418
 2 Etiam extra casum oppressionis, & negligentie Iudi-
 cis secularium, n. 61. 416
 2 Causæ Viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium
 personarum, quæ pauperes non sunt personaliter ad
 Ecclesiam non spectant, ibid. num. 64. Sed secundario,
 num. 67. & 85. 416
 2 Nil quoad protectionem, & defensionem ibid. n. 65.
 & 87. 416
 2 Vidua potest velum professionis accipere à Presbytero,
 vel ab Episcopo, aut sibi imponere, in c. Vidua, n.
 1. de Regular. 21
 2 Vidua dicitur Ecclesia habens Prælatum inutilem, in
 c. Quia diversiter, n. 19. de Concess. Preben. 239
 2 Vide in ver. Ecclesia communia
 2 Viennensis Concilii tractatus ad clamorem Ioannis An-
 dreæ, in c. Ex parte, n. 14. de Capell. Monach. 229
 2 Vigilia omnium Apostolorum sunt in precepto præter
 vigilia Apostolorum Iacobi, & Philippi, & Ioannis
 Evangelistæ, in cap. Consilium, num. 1. de obser-
 v. jejun. 343
 2 Nec valet contraria consuetudo Gallicana, ib. n. 1. 343
 2 Vigilia nocturnæ quæ sint, & quot, & quibus tempo-
 ribus dicantur, in cap. Presbyter, num. 11. de Celeb.
 Missar. 295
 2 Villa appellatio quandoque venit civitas, in c. Vene-
 rabilis, num. 7. de Consil. 281
 2 Villa proprie quid sit, ibid. n. 8. 281
 2 Villa est quid universale, in c. Ex litteris, num. 4. 23. 25.
 & 23. de Iurepatr. 240
 2 Vincentius profundissima scientia Pater dicitur à Ioanne
 Andrea, in c. Cum venissent, n. 73. de Iudicis. 30
 2 Vindicta ratio cessat in oculis criminibus, in cap. Ex
 tenore, num. 10. de Tempor. Ordin. 186
 2 Vinum bibere an propter scandalum sit peccatum, in c.
 A crapula, n. 18. de vit. & honest. Cleric. pag. 3
 2 In vino veritas, in c. Audivimus, n. 26. & 45. de Reliq.
 & vener. Sancti. 334

Vide in ver. Ebricitas

2 Libertatem Ecclesiasticam vel immunitatem Ec-
 clesiarum.

Vide in ver. Libertas Ecclesiastica, & in ver. Immu-
nitas Ecclesiarum.

2 Violentiam in Clericum perpetratur etiam cetera iniectione
 manu, in corporealem lesionem, quod pluri-
 bus exemplis ostenditur, in c. Nuper, num. 8. de Sent.
 excomm. 167
 2 Violentum est cuius principium est extra, nihil confe-
 rente vim passio, in c. Sacris de his quæ vi met. caul. 589
 2 Violentum aliud est simpliciter, aliud mixtum, ibidem
 num. 23. 589
 2 Violentum mixtum est voluntarium simpliciter, invo-
 luntarium secundum quid, ibid. n. 24. 589
 2 Violentia corporum in majus est, quam Retum, in c. Cum
 pro causa, n. 10. de Sent. excomm. 160
 2 Viri iuris præsumptione usque ad sexagesimum annum
 possunt progenerare, ideoque ante eam ætatem non
 carent suspitione incoincidentiæ, in c. Cum sis, n. 65. de
 Convent. Coniug. 144
 2 Nisi contrarium appareat, in quo Iudicis arbitrium ver-
 sabitur, ibid. num. 66. 174
 2 Virorum exempla, qui post octagesimum annum libe-
 rios procreant, in c. Cum sis, num. 67. de Convent.
 Coniug. 144
 2 Vir & mulier per copulam fornicariam non efficiuntur
 una caro, in cap. Ex publico, num. 33. de Convent.
 Coniug. 137
 2 Viri, & uxor non iudicantur ad imparia, in c. Ex litte-
 ris, n. 15. de Divortis. 108
 2 Viri, cuius uxor duodecim annis major Monasterium in-
 gressa habitum Regularem suscepit, expectare debe-
 t donec annus probationis labatur, & professio sit emul-
 ta, in c. Ad Apostolicam, n. 28. de Regular. 73
 2 Virginitas, & lonis veritatem quis potest, & custodire causa
 in vinculis poni, in cap. Ad audientiam, num. 9. de
 Homicid. 272
 2 Virginitas est voti, non præcepti, in c. Tuz litteræ, n. 31.
 & 31. de Cler. per salt. promot. 345

2 Virginalis pudoris non est maritum eligere, sed Iudici-
 um parentum expectare, in c. Tua, n. 21. de despons.
 Impuber. 16
 2 Virginitatis flos perditur etiam per vim attractivam in
 formina, in c. Sacris, n. 10. de his quæ vi met. caul. 589
 2 Secus in masculo, ibid. n. 13. 589
 2 Vis quod duplex, in c. Sacris, num. 27. & 19. de his quæ
 vi met. caul. 189
 2 Vis præcisa impedit consummationem matrimonii tam
 spiritualis, quam carnalis, in cap. Ex publico, n. 52.
 de Convent. Coniug. 157
 2 Vim vi repellere licet cum moderamine inculpate tute-
 læ, & in quo consistat huiusmodi moderamen, in cap.
 Intusculi, n. 19. de Homicid. pag. 253

Visitatio, communia.

4 Visitatio Prælati curam animarum habentis est de iure
 divino, in c. Ex parte, n. 39. de Cleric. non resid. 51
 1 Visitatio nis finis quæ sit, in c. Dilectus, il primo, n. 27.
 de Relicta. 250
 1 Visitatio, & correctio sit ad penitentiam, & extra for-
 mam iudicii, ibid. n. 28. 40. & 41. 250
 1 Episcopus in visitatione non potest imponere penas ordi-
 narias, sed eas tantum, quæ morum correctionem
 respiciunt, ibid. n. 44. 251

Vide in ver. Visitatio potestas.

4 Ecclesia eadem à plurius visitari potest, in c. Nullus,
 n. 30. de Paroch. 380
 2 Visitatioem non licet Episcopo alteri demandare nisi
 fuerit legitime impediti, in c. Procuratoribus, n. 7. de
 Concl. 277
 2 Visitatioem omnium scopus quis sit, ib. n. 1. pag. 278
 2 Visitare non prohibetur Ordinarius si Papa det specia-
 lem visitatorem, in cap. Studuisti, num. 8. de Offic.
 Legat. 420
 2 Vis visitandi est publicum utilitate, & auctoritate, &
 ideo imperceptibile, in cap. Venerabili, num. 32. de
 Concl. 282
 2 Visitans Episcopus Monasterium non introductus Saecula-
 res, sed duos, vel tres Canonicos suos cum aliquo
 Religioso, in c. Iuxta, n. 1. de Offic. Ordinar. 470

Visitatio Capituli exempti.

1 Episcopus in visitatione Capituli exempti potest sine ad-
 junctis punire crimina, sed non pena ordinaria, in c.
 Dilectus, il secundo num. 41. de Recept. 231
 1 Capitula exempta Cathedralium, & Collegiarum Ec-
 clesiarum nequeant ab Episcopo visitari nisi per se-
 ipsos in c. Procuratoribus, num. 11. de Concl. 277
 2 In visitatione Capituli Cathedralis præcipue Regularis
 Episcopus potest secum habere tres Clericos, quorum
 unus sit Religiosus, item Notarium, qui sit Clericus,
 in c. Ut iuxta, n. 10. & 31. de Offic. Ordin. 471
 2 Visitans Episcopus Capitulum suæ Cathedralis vigore
 Concilii Tridentini less. 6. cap. An teneatur sibi ad-
 iungere aliquem ex Canonicis, ibid. n. 37. 473

Vide in ver. Capituli, & Capitularium excessus.

5 Episcopus in visitatione suæ Cathedralis an teneatur si-
 bi adungere aliquos ejusdem Ecclesie Canonicos, in
 c. Cum venerabilis, num. 4. de Consil. 275
 5 Episcopus in visitatione Capituli suæ Cathedralis po-
 test asilum ere sibi quos velit ad iudicium, etiam extra præ-
 mium Capituli, ibid. n. 8. 275

Visitatio diocesis.

3 Visitatio facta ab Episcopo in ultima die anni non debet
 repeti, nec procuratio exigi in principio anni sequentis,
 in c. Ego N. n. 52. de Iurejur. 128
 3 Visitatio Diocesis saltem biennio ab Episcopo facienda
 est, ibid. n. 79. 217
 1 Visitatio debet ab Episcopo quam celeritate absolvi, de-
 bita tamen cum diligentia, in c. Dilectus, il primo, 26.
 de Recept. 231
 2 Visitare potest Episcopus Ecclesias suæ Diocesis semel
 tantum in anno nisi necessitas aliter postulerit, in c.
 Conquerente, n. 34. de Offic. Ordin. 465
 2 Ad visitationem Diocesis absolvendam Concilium
 Tridentinum nullum tempus præfixit, sed reliquit ar-
 bitrio Episcopi, ibid. n. 35. 465
 2 Debet tamen eam continenter prosequi, nec ad extra-
 neos

INDEX RERVM

neostatus dixerit, ibidem numero 36. pag. 465
2 In visitatione ab Episcopo possit secum ducere Clericos seculares, in cap. Vt iuxta, num. 4. de Offic. Ordinar. 470
2 In visitatione laici non admittendi, ib. n. 5. pag. 470
2 Nec advocati, ib. n. 6. 470
2 In visitatione potest Episcopus secum ducere aliquos Religiosos, si ita expedire iudicaverit, ib. n. 14. 471
2 Archiepiscopus in visitatione potest uti operarium Canoniconum Ecclesie suae, ib. n. 11. pag. 471
2 Et quid in Episcopo, ib. n. 12. & 15. 471
2 Visitationis Ecclesie Typus & compendiosa descriptio, in c. Conquerente, n. 61. de Offic. Ordinar. 467

Vide in vet. Visitationis passus, & in vet. Visitationis comitatus.

5 Visitatio ab Episcopo semel tantum in anno est facienda nisi utilitas, vel necessitas, aliud postulare, in cap. Cum venerabilis, n. 3. de Cenfib. pag. 274

Visitationem impediens.

5 Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem, qui eum visitare volentem renuit recipere, & procurare, appellatoremque interposuit, non valet, in c. Procuraciones, n. 27. & seq. usque in fin. de Cenfib. 278
3 Quid si Episcopus sit in quasi possessione visitandi, ib. num. 28. 279
5 Et quid si non sit in eiusmodi quasi possessione, ibidem num. 37. 279
5 Et quid si de quasi possessione sit dubium, ib. n. 38. 279
5 Et quid si Monasterium sit in aliena Diocesi, ibid. numero 39. 279
5 Et quid si non agatur de visitatione, sed de aliis iuribus Episcopo competebat, ibid. n. 40. pag. 279
5 Vel de conservacione corporalis possessionis, ib. n. 41. & seq. 279
5 Et an hoc procedat in his tantum, quae notoria sunt, ibid. n. 47. 279
5 Episcopus qui excommunicat exemptum renonemem visitari, non est puniendus nisi appareat de illius malitia, vel crassa ignorantia, ib. n. 37. 279

Visitatio inferiorum Prelatorum.

5 Archidiaconi, Decani, & alii inferiores visitari debent per seiplos, si sumptu, Notario, de consensu Episcopi, in c. Procuratores, n. 8. de Cenfib. 276
5 Nec possunt visitare per alios etiam in casu legitimi impedimenti, ib. n. 9. 276
5 Archidiaconum per alium visitare volenti prohibere potest Episcopus non obstante quod ab immemorabili per alium visitaverit, ib. n. 10. pag. 279
Visitatio Liminum.
Vide in vet. Limina.

Visitatio locorum, ac personarum Regularium exemptarum, vel nullius diocesis.

4 Ecclesiae Regulares nullius diocesis non possunt ab Episcopo visitari, in c. Nullus, num. 33. & 37. de Paroch. pag. 380
4 Idem in Ecclesiis Regularibus exemptis, ibid. n. 34. 381
4 Ecclesiae Regulares Commendatae sub sint visitationi Episcopi, si tantum sint exemptae, ib. n. 35. 381
4 Secus si nullius diocesis, ib. n. 36. 381
4 Ecclesiae Regulares nullius diocesis etiam curatae non possunt ab Episcopo visitari, ib. n. 38. pag. 381
5 Ecclesiae Regulares curatae, in quibus viget Regularia observantia visitari non possunt ab Episcopo iure Delegato, sed iure Ordinario tantum, in c. Cum dilectus, n. 12. de Religiof. domib. pag. 219
2 Visitationi, vel iurisdictioni Episcopi an, & quando subsint Ecclesiae exemptae Regulares, in c. Grave, n. 11. de Offic. Ordinar. 479
2 Monasteria in Congregationum non redacta, ibidem num. 13. 479
2 Monasteria Curata, ib. n. 24. Parochiales Monasterio unitae, & ibid. n. 15. 479
2 Monasteria non curata, in quibus viget Regularis observantia, ibid. n. 16. 479
2 Monasteria commendata, ib. n. 17. 479
2 Ecclesiae Regulares non curatae, nec commendatae, ibid. num. 18. 479
2 Ecclesiae nullius diocesis Regulares, ibid. n. 19. pag. 480

2 Beneficia Regularia nullius diocesis quoad Seminariarum, ib. n. 10. 480
2 Regularis personae nullius diocesis, ib. n. 24. pag. 480
2 Regularis curati nullius diocesis, ib. n. 25. pag. 480
2 Regularis nullius diocesis quoad processiones, ibidem num. 26. 480
2 Item quoad Ordines, & dimissiones, ib. n. 27. pag. 480
2 Regularis degentes extra claustra, ib. n. 31. pag. 481
2 Regularis extra claustra in civilibus causis, ib. n. 32. 481
2 Regularis degentes intra claustra, ibid. n. 13. 481
2 Et quando censentur intra claustra, de gere, ib. n. 35. 481
3 Visitationi an possit iure ordinario Monasteria curata, seculares vero Ecclesiae iure delegato, in cap. Cum dilectus num. 44. de Relig. domib. pag. 210
5 Episcopus visitans Ecclesiam monasterio Casinen. unitam an sit admittendus ad visitationem plenariam, ibid. num. 46. 210
2 Visitare potest Episcopus de iure communi Monasteria Regularium, sicut Ecclesias seculares, in c. Vt iuxta, n. 2. de Offic. Ordinar. 470

Vide in vet. Exempti, & in vet. Nullius diocesis.

4 Ecclesia eadem a pluribus visitari potest, in c. Nullus, num. 30. de Paroch. 380
3 Visitationi non Episcopi subsint loca in quibus inferior exercet iuramque iurisdictionem, nisi idem Episcopus maioris in illis auctoritatem exerceret, in c. Cum olim, n. 30. de Praesumpt. pag. 228
3 Visitatio censetur facta iure Ordinario quando fieri non potest iure delegato, in c. Cum dilectus, n. 34. de Relig. domib. 219
1 Episcopus visitans loca exempta, vel nullius diocesis in vni. Concilii Tridentini an possit causas ordinarias cognoscere, ac diffinire in c. Dilectus, ii. primo nu. 26. nique in fin. de Rescript. 210
1 Episcopus extra visitationem nullum habet iurisdictionem in locis nullius diocesis, ib. n. 31. 210
1 Episcopus in visitatione Ecclesiae exemptae non debet ad specialem inquisitionem descendere, nec sententias ferre, ib. n. 46. 251

Visitatio Monialium.

2 In visitatione Monialium servari debet Clem. Attendentes, de Stat. Monachor. in visitatione Capituli Cathedralis Extravag. Debet, de Offic. Ordinar. in alius visitationibus, c. Vt iuxta, de Offic. Ordinar. in d. cap. Vt iuxta, n. 1. & 3. 471
2 Differentia seu quoad numerum, & qualitatem visitationum, quas Episcopus potest secum ducere in visitatione Monialium, & in aliis visitationibus, ib. n. 17. 471
2 In visitatione Monasterii Monialium Episcopus potest secum ducere Clericos seculares, ib. n. 22. 472
2 Et quid de laicis, ibid. n. 23. 472
2 Et quid de Religiosis, ib. n. 24. & 35. pag. 472
2 In visitatione Episcopus de Religiosis, & Clericis secularibus potest tot secum ducere, quot expedire iudicaverit, ib. n. 25. 472
2 Visitatores Monasteriorum Monialium, quot, & quales personas possit secum inducere, ib. n. 26. 471
2 Visitans Monasterium Monialium si introducat ultra octo personas a iure praescriptas, an Moniales possint propria auctoritate omnes eijcere, an vero illas tantum, quae sunt ultra numerum, ib. n. 26. 472
2 Visitatores qui intra septa Monasterii Monialium introducant ultra octo personas, in quibus in penas Constitutionis Gregorii XIII. ib. n. 30. 472
2 Bulla Gregorii XIII. an restringat numerum personarum, quas visitatores de iure possunt secum ducere intra claustra Monialium, ib. n. 31. 472

Vide in vet. Monasteria Monialium.

Visitatio locorum, ac personarum Sacularium exemptarum, vel nullius diocesis.

2 Visitationi, vel iurisdictioni Episcopi an, & quando subsint Ecclesiae seculares exemptae, in c. Grave, nu. 11. de Offic. Ordinar. 479
2 Ecclesiae seculares nullius diocesis, ib. numero 22. 480
2 Personae seculares nullius diocesis, ibidem numero 22. pag. 480
2 Clerici nullius diocesis quoad synodum, ibid. num. 21. pag. 480
2 Per-

ET VERBORVM.

2 Personae seculares exemptae curam animarum, excercetes, ibid. n. 28. 480
2 Aut non excercetes, ibid. n. 29. 480
2 Seculares exempti privilegio personali, vel locali, & Capitula Cathedralium, ibid. n. 30. pag. 280
2 Personae seculares extra claustra degentes, ib. n. 36. 481
3 Visitare potest Episcopus proximior Sedi Apostolicae delegatus Ecclesias nullius diocesis seculares, non autem Regulares, in c. Dilectus, num. 33. de Religiof. domib. 219
3 Visitatio censetur facta iure ordinario quando fieri non potest iure delegato, ibid. n. 34. 239
3 Visitationi possunt ab Episcopo Ecclesiae seculares exemptae etiam curatae, & a Monasterio dependentes, vel unitae, sed iure delegato tantum, ibid. n. 43. 219
3 Idque expresse ab Episcopo declinandum, ibid. pag. 219
Vide in vet. Exempti, & in vet. Nullius diocesis.

Visitatio quoad Procuraciones.

5 Munera etiam sponte oblata in visitatione recipientes maleditionem incurunt, a qua non liberantur, nisi duplum restituant, in cap. Procuraciones, n. 24. de Cenfib. 278
3 Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causis expediendis, in cap. Dilectus, i. primo, num. 43. de Rescript. 151

Vide in vet. Procuratio.

Visitatio Apostolica.

1 Visitator generaliter datus a Papa potest Clericos beneficis private propter eorum graves, & manifestos excommunicationis, in c. Dilectus, ii. secundo, n. 24. de Rescript. 148
2 Si hoc habeat ex litteris delegationis, alias secus, ib. n. 15. & seq. 249
1 Visitatores generales possunt inquirere, & referre, sed non private, ib. n. 18. 249
1 Visitator datus a Papa censetur datus ad corrigendum, ibid. n. 22. 250
4 Visitator Ecclesiae vacantis non confert beneficia nisi sit datus a Papa in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 259

Visitatio comitatus.

2 Visitans Episcopus monasterium non introducat seculares, sed duos, vel tres Canonicos suos cum aliquo Religioso, in c. Vt iuxta, n. 1. de Offic. Ordinar. 470
2 Visitator potest maiorem numerum personarum adhibere dum ad locum visitationis accedit, quam in acti ipsius visitationis, ib. n. 13. 471
5 Visitatores contenti esse debent modesto equitatu, famulatuque in c. Procuraciones, n. 15. de Cenfib. 277
5 Nec vecture aut ferrateae equorum eis debeantur, sed tantummodo victus pro Equis, ib. 277
5 Nec si equi moriantur, possunt alios emere, aut expensas itineris recuperare, ib. n. 17. 277

Vide in vet. Visitatio Monialium.

Visitatio potestas.

2 Episcopus in visitatione inquirere potest ne dum de rebus scandalosis, & publicis, sed etiam secretis, in c. Perniciosam, n. 8. de Offic. Ordinar. 477
1 Episcopus in visitatione non potest imponere penas ordinarias, sed eas tantum, quae morum correctionem respiciunt, in c. Dilectus, ii. secundo, de Rescript. 251
1 Causae Ordinariae extra visitationem non sunt cognoscendae, ib. nu. 45. 251
1 Visitator, & Iudex censetur uti ea potestate, per quam actus sustinetur, ib. n. 17. 249
1 Visitator potest a beneficiis suspicere, ib. nu. 23. & seq. pag. 250
1 Visitator an possit contra contumaces ad poenam privationis procedere, ib. n. 25. 250

Vide in vet. Visitatio Apostolica.

1 Visitatores licet procedant sine strepitu, & figura iudicii, tamen legitime defensiones semper sunt salvae, ib. n. 33. pag. 210
2 Visitationis Regularium officium est abque iudiciorum strepitu intendere Regulari disciplinae, & reformationi Ordinis, ib. n. 42. 210
Reparitorium in 3. libros Decret.

2 Visitator inquirat de his, quae secretis denunciantur, in c. Vt iuxta, n. 7. de Offic. Ordinar. 471

Vide in vet. Visitatio Diocesis.

4 Visitator Ecclesiae vacantis non auferat beneficia, nisi sit datus a Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 259

Visitatio recusatio.

1 Visitator non potest recusari nisi iudicialiter procedat, vel modum excedat in corrigendo, in c. Conquerente, n. 37. de Offic. Ordinar. 465
3 Vita in calore sita est, in c. Cum sis, num. 33. de Convent. Coniugat. 142
3 Vivere praesumitur qui non probatur mortuus post annum ventilem, ib. n. 59. 143
1 Vita in Prelato an sit scientia praesumenda, in c. Cum in curdis, n. 4. de elect. 36
2 Vita in equitas a puerilibus exordis requiritur in assumendo ad Dignitatem Episcopalem, ib. n. 11. 36
2 Vita contemptiva an sit praesumenda a vita, in c. Nihil cum pridem, n. 10. de Reuinc. 134

Vide in vet. Religio.

5 Vita activa est fructuosior, quam contemplativa, in c. Licet, n. 17. de Regular. 34
5 Vita activa opus duplex, unum derivat ex contemplationis plenitudine, ut praedicatio, & doctrina, in c. Sane, n. 35. de Regular. 38
5 Et hoc praesertim simpliciter contemplationi, ib. n. 40. 38
5 Aliud totaliter consistit in exteriori occupatione, ut eleeumoinyas dare, & hospites recipere, &c. quae sunt minoris operibus contemplativis, ib. n. 42. 38
7 Viti remissio, seu approbatio ex sola communione non inducitur nisi data scientia in communicante, in c. Si aliquando, n. 6. de sac. excomm. 183
2 Vitium successiois in beneficio paterno purgatur ex intitutione extraneae personae inter matrem, & filium, in c. Ex transmissa, n. 2. de fil. Praesbyteri, 320
2 Vita realia in successores transeunt, personalia vero non transeunt in singularem successorem, sed beneficio universalem, ib. n. 3. 320
6 Vitium quoties ex una radice nascitur, consequens ut una lege tollatur, in c. Non debet, nu. 21. de consang. & affini. 75
1 Vitium eatenus vitare debet quatenus ingreditur substantiam actus, in c. Super litteris, num. 74. de Rescript. pag. 219
5 Vix quod sit tamen sit, in c. Audivimus, n. 31. de reliq. & venet. Sauctor. 333
4 Vna, & eadem persona potest vices duarum representare, & respectu diversae qualitates, diverto iure cedere, in c. Postulasti, n. 12. de conceff. praeben. 249
4 Etiam in actibus incompatilibus, ib. n. 13. 249
2 Vna determinatio respiciens plura determinabilia debet ea aequaliter determinare, in c. Caulam, n. 34. de elect. 19
3 Vnamiter fieri dicitur quod sit nemine discrepante, in c. Cum Ecclesia, n. 7. de Cauf. poff. & ptopriet. 139
2 Vniones in Consecratione Episcopi non sunt de substantia, sed de solemnitate tantum, in c. Cum venisset, n. 72. de Sacri. Valet. 298

2 Ecclesia Graecae in ordinationibus, & consecrationibus servare debet unitiones, quas servat Ecclesia Romana, in c. Cum venisset, n. 1. de Sacri. Valet. 288
2 Unctio exterior, & interior an congrue hic describantur, & an interior unctio sit gratia, vel character sacramentalis, Annuet codex sit mendosus, & quomodo restitueretur ex manuscripto Bibliothecae Vaticanae, ibid. num. 1. pag. 288
2 Unctio in Ordine Presbyteri est de solemnitate tantum, ibid. n. 57. 296
2 Unctio extrema, Vicarium, & Poenitentia in articulo mortis an possint ministrari a Sacerdote excommunicato, & praefato, in c. Non est vobis, n. 1. & n. seq. usque in fin. de sponsal. post. pag. 6
2 Vnicuique licet in suo facere quod vult, dummodo nihil in alienum immittat, etiam si per hoc alius laedatur, in c. Patentibus, n. 9. de Privileg. 46
2 Quod intelligitur de immisione rei corporalis, ib. n. 17. pag. 46

Vnio, communitas.

2 Unio aequae principalis operatur, ut quaelibet Ecclesia suas retinet prerogativas, in c. Cum certum, nu. 31. de maior. & obed. 499

INDEX RERV M,

3 Vnio translativa dicitur incorporatio, quae requiratur alluvio, in c. Recolentes, num. 36. de Stat. Monachor. pag. 181
3 Vnio non praedicitur Episcopo, in cuius diocesi erit Ecclesia unita, in c. De Xenodochiis, nu. 29. de Reliq. doct. 203
4 Vnio in dubio praesumitur perpetua, ut facta contemplatione Ecclesiae, in c. Extrapandae, § Qui vero, n. 58. de Praeben. 160
7 Vnio est iurisfictionis Episcopalis, in c. Sicut unire, nu. 18. de excess. Praelator. 4
7 Vnio concernit proprietatem beneficii, collatio vero titulum, ib. n. 20. 4
7 Vnio est actus omnino voluntarius, sed requirit causam utilitatis, vel necessitatis, ib. n. 21. 4
7 Vnio in quibus distat a collatione, ib. n. 62. 10
3 In unionibus, & aliis actibus, quae sunt auctoritate delegata non requiritur Capituli consensus, in c. Ad audientiam, n. 33. de Eccl. edific. pag. 361
3 Declaratur, ibid. n. 44. 361
4 Praetogativa personae quamvis interdictum sit iusta causa dispensandi ad plura incomparabilia, non tamen est iusta causa annexendi unum beneficium alteri, in c. Expofuiti, n. 6. de Praeben. pag. 179
4 Vnio incomparabilium ad vitam non est proprie unio, sed magis quaedam palliata dispensatio, & reparatur a Concilio Tridentino, ibid. n. 7. pag. 180
4 Uniones sunt odiosae, & restringendae, ib. n. 19. pag. 180
4 Vnicendi facultas extendi non debet de casu ad casum ad constitutionem iuris communis, ibid. n. 27. 181
4 Vnio facta ab Ordinario sine causa non valet, ib. n. 17. 179
4 Vnio accessoria quae dicitur, quae sit illius effectus, in c. Novit, num. 3. & 8. Ne Sede vacante. 252
4 Unionum quae sunt species, ibid. num. 6. & n. seq. qu. ad h. 253
4 In unionibus Ecclesiarum attendendus est tenor privilegi, ibid. n. 11. 253
4 Vnicendi facultas non venit in generali dispositione, in cap. Ad audientiam, il primo, numero 37. de Eccl. edificand. 362
4 Vnio quae complex sit, in cap. Expofuiti, numero 34. de praeben. 182
4 Vnio quae principaliter quae & illius effectus, in c. Novit, n. 4. 9. & 10. Ne Sede vacante. 259
Unio derogatoria, & suspensiva
7 Unionibus Papa non consuevit derogare in vacationibus per obitum, sed ex causa resignationis dum taxat, in c. Sicut unire, n. 27. de excess. Praelator. 5
7 Vnio de beneficio vivente valet, sed suspenditur si contingerit illud resignari, & resignationem admittit per Sedem Apostolicam, ibid. n. 28. 5
7 Vnio facta Seminario comprehenditur in clausula suspensiva quarumcumque unionum, ibid. n. 28. 5
Vnio dignitatum
7 Vnio potest Episcopus dignitati curatae aliam dignitatem, in c. Sicut unire, n. 31. de excess. Praelator. 6
4 Vnio Ecclesiarum quot modis fieri possit, in Novit, n. 2. & seq. usque ad n. 21. Ne Sede vacante. pag. 252
Vnio Ecclesiarum exemptarum.
7 Vnio Ecclesiarum exemptarum cuius auctoritate sit facienda, in c. Sicut unire, n. 21. de excess. Praelator. 3
4 Legatus de latere non potest dissolvere uniones factas a Papa de plenitudine potestatis, in cap. Novit, num. 38. Ne Sede vacante. 355
4 Necrevocare uniones Ecclesiarum exemptarum, quae nec potest illas unire, ibid. n. 39. pag. 355
Vide in ver. Vnio Praebendis Canonialibus.
Vnio Ecclesiarum Inferioribus subiectarum.
7 Vnio an possit Praelatus Inferior Ecclesiae sibi pleno iure subiectas in cap. Sicut unire, n. 12. & sequen. usque ad num. 19. de excess. Praelator. pag. 3
7 Quid si Praelatus sit exemptus, ibid. n. 17. 3
7 Et quid si in certa parte diocesis iurisdictionem habeat quasi Episcopalem, ibid. n. 14. & 16. pag. 3
7 Et quid si facultatem uniendo acquirit praescriptionem, vel privilegio, ibid. num. 15. 3
Vnio Episcopatum.
7 Vnio, & subiectio Episcopatum est solummodo reservata, in c. Sicut unire, num. 5. de excess. Praelator. pag. 3

7 Concilium provinciale debet examinare quas Cathedralis invicem unire, vel novis conventibus augere expediat, ibid. num. 6. 3
4 S. Angeli in Vado, & Castri duranti Ecclesiae in Cathedralibus erectae ab Urbano VIII. & quae principaliter unire, in c. Novit, n. 3. Ne Sede vacante. 253
4 Uniones Cathedralium Ecclesiarum Papa solus potest dissolvere, in d. c. Novit, n. 34. Ne Sede vacante. 253
Vide in ver. Papa quoad Episcopatum unionem.
Vnio Hospitalium.
7 Hospitalia Episcopus unire non potest, etiam si deuret in titulum, & in eis nulla exerceat hospitalitas, in c. Sicut unire, n. 34. de excess. Praelator. 6
Vide in ver. Hospitalia.
Vnio mensae Capitulari.
4 Vnio an possit Episcopus beneficia simplicia mensae Capitulari ob praebendam tenentem in vim Concilii Tridentini, in c. Expofuiti, n. 22. & 27. de praeben. 180
4 Vnio beneficii facta ab Episcopo mensae Capitulari etiam de Capituli consensu de iure communi est ipso iure nulla, ibid. n. 21. 180
4 Et ad hoc requiritur auctoritas Papae, nec sufficit Metropolitanam, ibid. n. 26. 180
4 Vnio beneficiorum simplicium facta ab Episcopo mensae Capitulari an valet si in Ecclesia nulla sint praebendis distinctae, sed tantum nulla communis in distributionibus constituta, ibid. num. 28. & seq. usque ad num. 31. 181
Vide in ver. Vnio praebendis.
Vnio Monasteriorum.
7 Vnio, seu aggregatio unius Conventus quatenus fieri possit sine auctoritate Papae, nec tamen fieri potest multorum Conventuum, vel omnium, & cur, in cap. Recolentes, num. 47. de Stat. Monachor. 182
7 Vnio non potest Abbas, vel alii subiecte monasterium suum sine auctoritate Diocesis etiam de Metropolitanam consensu, in c. Sicut unire, num. 1. de excess. Praelator. 2
7 Episcopus auctoritate propria potest Monasteria sine Diocesis non exempta invicem unire, aut unum alteri subiecte, ibid. n. 4. 3
7 Eremiticum Camaldulensium, & Montis Corone unionem factam ab Urbano VIII. confirmavit Sanctissimus Dominus Noster Innocentius X. in c. Sancti, n. 64. de Regular. 40
Vide in ver. Monasterium quoad unionem.
4 Religiones diversas, vel Monasteria diversorum Ordinum solus Papa potest unire, & uniones dissolvere, in cap. Novit, n. 42. Ne sede vacante. pag. 255
4 Camaldulensium, & Montis Corone Eremitas unire Urbanus VIII. ibid. n. 40. 255
4 Quae unio ab eis dissolvi non potuit, ibid. n. 41. pag. 255
3 Regulares de iure facultatem non habent uniendo Ecclesias etiam sibi pleno iure subiectas, in c. Relatum, n. 69. ver. Praeterea, Ne Cleric. vel Monach. 420
7 Vnio parvorum Conventuum eiusdem Religionis in eodem loco existentium quae lege facta fuerit d. ver. Praeterea. 420
Vnio parochialium.
4 Vnio Parochialis ad vitam non liberat obtinentes qui teneantur se promovendi facere, & resiliere eis, in cap. Extrapandae, § Qui vero, n. 33. de Praeben. 157
7 Vnio potest Episcopus ex Concilio Tridentino beneficia curata cum Curatis qualitercumque fieri reservata, in c. Sicut unire, n. 21. de excess. Praelator. 6
7 Et quid in reservatis dispositioni, vel ordinationi Apostolicae, ibid. n. 22. 6
7 Vnio non debet Parochialis Ecclesia praebendis Canonialibus, nisi specifice congrua portio pro Vicario perpetuo, in c. Expofuiti, n. 8. de Praeben. 179
7 Vnio possunt ab Episcopo de iure communi Parochiales Ecclesiae praebendis vel dignitatibus ob illarum pauperum, ibid. n. 10. 179
7 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 11. 179
7 Vnio quae principaliter Parochialis, cum praebendis, vel dignitatibus an sit prohibita a Concilio Tridentino, ibid. n. 12. & n. seq. usque ad n. 18. 179
4 In emione quae principaliter unus est Rector utriusque beneficii, ibid. n. 14. 179
4 Curatus & Rector Parochialis annex quis dicitur, ibid. n. 31. & seq. usque in fin. 281
4 Quid si Parochialis sit annexa praebendis Canonialibus, ibid. n. 33. 182
4 Et quid si annexa Capitulo, vel mensae Capitulari, ibid. n. 33. 182
4 Et quid si assignata certa portio super fructibus Parochialis alicui ex Canonico, vel Capitulo, ibid. n. 33. & seq. usque in fin. 182
4 Cura habitandi in foro animarum an sit penes Canonico, cuius praebendis unita est Parochialis, ibid. n. 36. 183
Vide in ver. Parochialis quoad unionem.
Vnio Praebendis Canonialibus.
7 Metropolitanus Episcopo volente aut negligente non potest unire beneficia simplicia praebendis Canonialibus, in c. Sicut unire, n. 8. de excess. Praelator. 3
7 Vnio non possunt beneficia simplicia praebendis Canonialibus Abbas exempti, & iurisdictionem ordinariam quasi Episcopalem habentes, ibid. n. 8. 4
7 Vnio potest Episcopus beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta praebendis Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum, ibid. n. 32. 96
7 Item Seminario Clericorum, ibid. n. 36. 6
7 Et quid post Decretum Clementis VIII. ibid. n. 37. 6
4 Praebendis Ecclesiae Cathedralis propter illarum pauperum possunt annexi Capella reservata ipsorum Praesbyteris congrua portione, in c. Expofuiti, num. 7. de Praeben. 178
4 Praebendis Canonialibus quae ob causam annexi possunt Ecclesiae Parochiales, ibid. n. 5. 178
4 Praebendam tenentem in Cathedralibus, & Collegiatis in singulis, quatenus Episcopus providere possit ex Concilio Tridentino, ibid. n. 17. 180
4 An valet unio potest de consensu Capituli aliquo temporis eisdem Ecclesiae, ibid. usque ad n. 24. 140
4 Vnio fieri non potest ab Episcopo portio unius privilegiatis, ibid. n. 20. 182
4 Nulla communis cuius redditus in distributionibus consistunt non succedit loco praebendis quoad effectum unionis, ibid. n. 31. 182
Vide in ver. Vnio mensae Capitulari.
Vnio de Reservatis, vel devolutis.
7 Vnio an possit Episcopus beneficia Sedi Apostolicae reservata, vel affecta, in c. Sicut unire, n. 22. & seq. usque ad n. 28. de excess. Praelator. 5
7 Vnio facta ab Episcopo de beneficio reservato, suspenditur donec Papa contulerit, & provitus Apostolicum beneficium dimiserit, ibid. n. 23. 5
7 Declaratur, ibid. n. 24. & 25. 5
7 Vnio non sortitur effectum praedictum expectantis, sed manet in suspensio usque ad illius obitum, vel resignationem, ibid. n. 24. 5
7 Quod procedit si gratia expectativa praecedat unionem, Sed si unio praecedat gratiam, vel reservationem, collatio Apostolica est nulla, non facta mentione unionis, ibid. n. 25. 5
7 Et quid si collatio facta fuerit motu proprio, ibid. n. 26. 5
7 Vnio non potest Episcopus beneficium reservatum dispositioni seu ordinationi Apostolicae, ibid. n. 29. 60
7 Idem in reservato collationi, vel provisioni Papae, si reservato sit perpetua, ibid. n. 29. 6
7 Vnio an possit Episcopus beneficia propter suam negligentiam ad Sedem Apostolicam devoluta, in cap. Sicut unire, n. 16. de excess. Praelator. 4
Vide in ver. Vnio Seminarii, & in ver. Vnio Parochialis, & in ver. Vnio Praebendis Canonialibus.
Unio revocatio.
4 Vnio ab initio valida, & effectum sortita non rescinditur ipso iure, ex eo quod deventum ad casum, a quo necesse non potest, in c. Extrapandae, § Qui vero, num. 37. de praeben. 160
4 Unio dissoluta Ecclesia unita redit ad primam naturam, & statum, in quo erat ante unionem, in c. Novit, n. 42. Ne Sede vacante. 253
Reperitur in 5. libris Decret.

ET VERBORVM

3 Congregatio Clericorum Doctrinae Christianae unita Religioni Clericorum Regulatum de Somalcha, dissoluta unione sedata fuerat antiquum secularem, ibid. n. 45. 253
Vnio Seminarii.
7 Vnio Beneficiorum simplicium Diocesis facta Seminario ab Episcopo non valet, in c. Recolentes, n. 9. de Stat. Monachor. 180
7 Unio facta Seminario comprehenditur in clausula suspensiva quarumcumque unionum, in cap. Sicut unire, n. 28. de excess. Praelator. 5
7 Episcopus potest unire beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta, Seminario Clericorum, ibid. n. 36. 6
7 Et quid post Decretum Clementis VIII. ibid. n. 37. 6
7 Cardinalis Episcopus an unire possit vicarium ante vacationem ea beneficia, quae ipso vivente vacant non obstantibus reservationibus ad suam collationem pertinent, ibid. n. 38. usque ad n. 47. 7
7 Unire potest Episcopus in vim Concilii Tridentini Seminario Clericorum beneficia etiam tempore unionis reservata, vel affecta, ibid. n. 40. & seq. 7
7 Clementis VIII. decreta de beneficiis affectis Seminario non videntur expedita, ibid. n. 40. & seq. 7
7 Cardinalis Episcopus habens iudicium an unire possit Seminario beneficia reservationibus etiam reservata, vel affecta, non obstantibus decreto Clementis VIII. ibid. num. 47. & seq. usque ad fin. 10
7 Litterae Urbani VIII. declarationis decreti Clementis VIII. de beneficiis affectis Seminario non videntur referuntur, ibid. n. 49. 8
7 Vnio beneficii litigiosi facta Seminario ad praescriptum Concilii Tridentini an sit valida, nec non, n. 51. 9
7 Rota decisio in causa Cordubani super unione beneficii litigiosi resoluta, ibid. n. 58. 10
7 Unire an possit Episcopus Seminario beneficia litigiosa non obstantibus decreto Clementis VIII. prohibentibus si in uniones de reservatis, vel affectis, ibid. n. 64. 11
4 Vnio Parochialis habita facta Seminario quamvis fuisset valida, tamen est dissoluta ob reditum Parochianorum, in c. Extrapandae, § Qui vero, n. 9. de Praeben. 160
Vide Seminarium.
6 Unitas Ecclesiae in quibus consistat, in c. Quod a praedecessore, n. 12. de schismat. 228
3 Unitas orationis regulata ab eodem verbo operatur ut aequalis sit determinatio quoad omnes, in c. Si quis 54. de foro compet. 46
3 Universitates generales an sint comprehensae in Bulla de Controversariis, in c. Si Clericus, n. 46. de foro compet. 70
4 Universitas non potest statuere de pascuis nisi omnibus contententibus, in c. Cum in cunctis, n. 12. de his quae sunt maior, par. Capituli. 273
4 Universitas non potest prohibere ne colantur pascuis iuxta consuetudinem, ibid. n. 15. 273
4 Universitas etiam in re communi pluribus ut universitas non potest statuere in praedictum Domini temporalis, ibid. n. 18. 273
3 Universitas, vel Collegium non potest excommunicari, in c. Olim, n. 2. de Lit. contellat. 104
4 Universitas in qua sunt plures laici quam Clerici censetur laicalis, & sub tenet foro laicali, in c. Cum propter, n. 48. & 70. de Iurpar. 278
4 Universitas, seu illius officiales qui pecuniis ad Ecclesiam spectantes eidem Universitati mutuantur ad emendam an non an incident in excommunicationem, c. 11. sess. 22. Concilii Tridentini, in c. Ad huc, n. 61. & seq. usque in fin. de Reliq. domib. 211
7 Relativum quia Universitatem non comprehendit, ibid. n. 63. 212
5 Universitas est persona facta, seu representata, num. 64. pag. 212
5 Excommunicatio prohibetur fieri in Universitatem, ibid. n. 66. 212
7 Statutum Universitatis in favorem Ecclesiae eadem an ab ipso revocari possit, ibid. n. 69. 212
7 Universitas an excommunicari possit, in c. Responsio, n. 31. & seq. usque in fin. de iur. excom. 288
7 Universitas nuda dicitur, ibid. n. 31. Quid sit n. 33. de praeben. 160
7 Et quod homines faciant Universitatem, n. 34. 189
7 Universitas nomine quid vniat, ibid. n. 35. 189
7 Universitas & eorum laici cum Canonum interdicitur, n. 36. 189

3 Congregatio Clericorum Doctrinae Christianae unita Religioni Clericorum Regulatum de Somalcha, dissoluta unione sedata fuerat antiquum secularem, ibid. n. 45. 253
Vnio Seminarii.
7 Vnio Beneficiorum simplicium Diocesis facta Seminario ab Episcopo non valet, in c. Recolentes, n. 9. de Stat. Monachor. 180
7 Unio facta Seminario comprehenditur in clausula suspensiva quarumcumque unionum, in cap. Sicut unire, n. 28. de excess. Praelator. 5
7 Episcopus potest unire beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta, Seminario Clericorum, ibid. n. 36. 6
7 Et quid post Decretum Clementis VIII. ibid. n. 37. 6
7 Cardinalis Episcopus an unire possit vicarium ante vacationem ea beneficia, quae ipso vivente vacant non obstantibus reservationibus ad suam collationem pertinent, ibid. n. 38. usque ad n. 47. 7
7 Unire potest Episcopus in vim Concilii Tridentini Seminario Clericorum beneficia etiam tempore unionis reservata, vel affecta, ibid. n. 40. & seq. 7
7 Clementis VIII. decreta de beneficiis affectis Seminario non videntur expedita, ibid. n. 40. & seq. 7
7 Cardinalis Episcopus habens iudicium an unire possit Seminario beneficia reservationibus etiam reservata, vel affecta, non obstantibus decreto Clementis VIII. ibid. num. 47. & seq. usque ad fin. 10
7 Litterae Urbani VIII. declarationis decreti Clementis VIII. de beneficiis affectis Seminario non videntur referuntur, ibid. n. 49. 8
7 Vnio beneficii litigiosi facta Seminario ad praescriptum Concilii Tridentini an sit valida, nec non, n. 51. 9
7 Rota decisio in causa Cordubani super unione beneficii litigiosi resoluta, ibid. n. 58. 10
7 Unire an possit Episcopus Seminario beneficia litigiosa non obstantibus decreto Clementis VIII. prohibentibus si in uniones de reservatis, vel affectis, ibid. n. 64. 11
4 Vnio Parochialis habita facta Seminario quamvis fuisset valida, tamen est dissoluta ob reditum Parochianorum, in c. Extrapandae, § Qui vero, n. 9. de Praeben. 160
Vide Seminarium.
6 Unitas Ecclesiae in quibus consistat, in c. Quod a praedecessore, n. 12. de schismat. 228
3 Unitas orationis regulata ab eodem verbo operatur ut aequalis sit determinatio quoad omnes, in c. Si quis 54. de foro compet. 46
3 Universitates generales an sint comprehensae in Bulla de Controversariis, in c. Si Clericus, n. 46. de foro compet. 70
4 Universitas non potest statuere de pascuis nisi omnibus contententibus, in c. Cum in cunctis, n. 12. de his quae sunt maior, par. Capituli. 273
4 Universitas non potest prohibere ne colantur pascuis iuxta consuetudinem, ibid. n. 15. 273
4 Universitas etiam in re communi pluribus ut universitas non potest statuere in praedictum Domini temporalis, ibid. n. 18. 273
3 Universitas, vel Collegium non potest excommunicari, in c. Olim, n. 2. de Lit. contellat. 104
4 Universitas in qua sunt plures laici quam Clerici censetur laicalis, & sub tenet foro laicali, in c. Cum propter, n. 48. & 70. de Iurpar. 278
4 Universitas, seu illius officiales qui pecuniis ad Ecclesiam spectantes eidem Universitati mutuantur ad emendam an non an incident in excommunicationem, c. 11. sess. 22. Concilii Tridentini, in c. Ad huc, n. 61. & seq. usque in fin. de Reliq. domib. 211
7 Relativum quia Universitatem non comprehendit, ibid. n. 63. 212
5 Universitas est persona facta, seu representata, num. 64. pag. 212
5 Excommunicatio prohibetur fieri in Universitatem, ibid. n. 66. 212
7 Statutum Universitatis in favorem Ecclesiae eadem an ab ipso revocari possit, ibid. n. 69. 212
7 Universitas an excommunicari possit, in c. Responsio, n. 31. & seq. usque in fin. de iur. excom. 288
7 Universitas nuda dicitur, ibid. n. 31. Quid sit n. 33. de praeben. 160
7 Et quod homines faciant Universitatem, n. 34. 189
7 Universitas nomine quid vniat, ibid. n. 35. 189
7 Universitas & eorum laici cum Canonum interdicitur, n. 36. 189

singulares personæ excommunicantur, ibid. num. 41. 189
Universitatem excommunicari non posse qui auctoritate sententiar, ib. n. 51. 190
Veritas & Capitulum iure veteri poterant excommunicari ibid. n. 52. 190
Veritas duplex, ib. n. 53. 190
Veritas dupliciter accipitur, ib. n. 60. 191
Veritas prout est quid abstractum à singularibus personis nulla auctoritate excommunicari potest, ib. n. 61. & seqq. usque ad n. 73. 191
Veritas, communitas, Societas, Collegium, seu Capitulum dicitur unum non simpliciter, sed aggregative, ib. n. 62. 192
Collegium, & Veritas non dicitur persona vera, sed ficta & representata carnis anima, & baptismo, ibid. n. 64. p. 5. 192
Veritatis res non sunt singulorum neque è converso, ib. n. 68. 192
Animæ singulorum non sunt universitatis, ib. n. 68. 192
Actus, & passiones prout consistunt in facto sunt singulorum non universitatis, ib. n. 69. 192
Veritas ut est quid præcedens à singularibus personis non est capax iustitiae, ib. n. 71. 192
Excommunicare universitatem, vel omnes de universitate non differunt, ib. n. 72. 192
Declaratum 83. 192
Veritas, Collegium, vel Senatus an possit per Papam excommunicari, ib. n. 71. & seq. usque ad n. 79. 193
Veritas, vel Collegium an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ib. n. 75. & seq. usque ad n. 88. 193
Excommunicari possunt ab Episcopo Priores, & omnes de universitate mandatis eius rebelles, ibid. num. 84. 193
Et an liget non totus 89. 194
Et quid in foro Polya. 90. 104
Excommunicatio lata in universitatem ab inferioribus à Papa an liget, & timenda sit, ib. n. 93. & seq. usque in fin. 103
Excommunicatio lata in universitatem non potest referri ad singulos, ib. n. 95. 104
Contrarium, n. 106. & seqq. 106
Veritas nihil aliud est quam singuli homines qui ibi sunt, ib. n. 106. 106
Actus qui non potest applicari universitati applicatur singularibus personis, ib. n. 108. 106
Excommunicatio generaliter lata in universitatem referri non potest nisi ad capaces excommunicationis, ib. n. 109. 106
Excommunicatio lata in universitatem an dicatur lata contra illius prohibitionem, ib. n. 115. 107
Veritatem seculari Clerici non constituent, in c. Multa, n. 1. Ne Cleric, vel Monach. 108
Veritas est illius naturæ, cuius est maior illius pars, in c. In praesentia, n. 93. de Probat. 107
Veritas in qua sunt plures laici, quam Clerici, censetur laicalis, & è converso, ib. n. 108. 107
Veritas mixta assumit naturam à potentiori, seu digniori, ib. n. 97. 107
Veritas nihil aliud est nisi homines, qui ibi sunt, ib. num. 107. 108
Veritas an constituitur ex quarta Patrochianorum parte, in c. Querelam, n. 12. de Elect. 74
Veritas ecclesiastica ius patronatus non præsumitur quantum ex usurpatione, ib. n. 21. 75
Veritas verbalis resolvitur in singularitates, in c. Ex licentis, n. 23. & 29. de Iur. patr. 242
Realis scilicet, ib. n. 41. 242
Veritas quando dicitur verbalis, & quando realis, ib. num. 48. 242
Veritatem constituunt Prælati Provincia seu Regni, in c. Non est vobis, n. 4. De Regular. 26
Veritas quandoque resolvitur in singulares personas, ib. n. 5. 26
Natio qualibet in Concilio Generali constituit universitatem, & valent gesta à maiori parte nationis, ibid. n. 3. pag. 26
Et nationes omnes constitunt universitatem universalem totius Ecclesie, ib. n. 4. 26
Veritas congregari debet in loco publico, & solito, nisi non possit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in cap. Cam ex iuncto, num. 22. Non oportet nunc. 31
Veritas pars minor instante termino ad conditionem actus præfixo potest convocare maiorem, & ca.

accedere renuente, ad quem explicare, ib. numero 50. 33
Voluntatem immutatam allegans probare debet, in cap. Tuz litteræ, num. 71. & 73. de Cleric. per salt. promot. pag. 349
Voluntati nihil est sub cælo ita constanti sicut metus, in c. Cum dilectus, n. 12. de Constat. 170
Voluntas declaratio, & iuris effectus resultat ex actibus caræ obligationi attributis, in c. Cum vitium, n. 6. de Regular. 111
Voluntatis exploratio si puella fit maior duodecim annis ex Concilio Tridentino faciendâ est tam ante habitus susceptionem, quam ante professionem, in autem minor ante professionem tantum, & car. ib. num. 11. 11
Voluntas impuberum, qui religionis habitum suscipiunt de iure communi explorari non debet, nisi post pubertatem, ib. n. 13. 11
Episcopus si velit, potest bis explorare voluntatem puellæ, quæ ante duodecim annuum habitum regulariter suscipit, ib. n. 14. 12
Voluntas non fatetur nisi in præcognitione, in c. Significatum, n. 13. de Regular. 44
Mors, & voluntas declaratur etiam ex actu nulliter gesto, ib. n. 15. 45
Voluntatis mutatio in Monacho non præsumitur, nisi probetur, ib. 45
Voluntas perfectantia in profectanda magis spectatur in futurum, quam factum, post subsecutum id. n. 21. 46
Voluntas mutari non potest, re non integra, & in præcedenti alterius, ib. n. 44. 46
Voluntas & propositio in maleficiis distinguuntur, in c. Cum voluntas, n. 4. de Sac. excomm. 204
Communatio voluntatum fieri non potest ibi iustitiam à Principe tam in melius, in c. Reconciliat, n. 45. de Statu Monach. 182
Voluntas testatoris pro lege servanda est si sit licita, aliâs secus, in c. Tua nobis, n. 1. de Testam. 350
Dilectio secundum voluntatem testatoris & testatoris executioni præcipiatur an viciet, ib. n. 11. 182
Voluntas testatoris commissa an sit captatoria, & an hæreticatur stare dicto ex testam. ib. n. 12. 182
Captatoria voluntas an teneat quodam non pias causas, num. 33. 352
Captatoria voluntas quæ sit, ibid. n. 34. 352
Voluntas coacta voluntas est, sed non spontanea seu libera in cap. Quia ingredientibus, num. 35. de Testam. 318
Voluntas non habetur pro facto quando alius non tenet ex impedimento iuris, in c. A nobis, n. 25. de Bigam. pag. 369
Voluntas in maleficiis spectatur non eivus, ib. n. 41. 372
Voluntas legatorum obligandi subditos ad acceptandâ legem præcipitur ex verbis coniecturatur in c. Trietas, num. 51. de Testam. & Pace. 427
Voluntas specificatur ab objecto, in c. Audivimus, n. 40. de Reliq. & veter. Sanctior. 314
Voluntas coacta voluntas est, non tamen absoluta, seu libera, ib. n. 83. 327
Voluntas coacta non sufficit in adiutibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, ut in matrimonio, ib. n. 86. pag. 327
In Electione, ib. n. 87. 327
In dotis constitutione, ibid. n. 88. 327
Et in professione, ib. n. 89. 327
Ultima voluntas effectum non sortitur nisi post mortem, in c. Prudentes, n. 8. & n. 10. de Donat. 302
Voluntas habet libertatem contrarietas intellectus, in c. Ne miraris, n. 16. de Constat. 62
Voluntarium duplex, in c. Si constituit, n. 28. de accusat. pag. 118
Voluntarium secundum se est de ratione inmiscia peccati actualis, non autem irregularitatis, & cur, ib. n. 36. pag. 119
Voluntarium est de ratione intrinseca voti, in c. Constituit, n. 10. Qui Cler. vel vov. 45
Voto continentie nec tacite, nec expresse potest quis se adstringere ante 14 annos, in c. Tuz litteræ, n. 32. & 45. & 66. de Cler. per salt. promot. 345
Votum tam professionis, quam continentie expresse, & tacite ratiocari potest, ib. n. 36. 345
Votum Castitatis hodie tam expresse, quam tacite fieri potest à maiore aetate 14. sicut poterat ante Concilium Tridentinum, ib. n. 42. & seqq. 346
Votum

Voti obligatio in tantum fertur, in quantum se extendit voluntas, & intentio voventis, ib. n. 67. 65
Votum ingrediendi religionem non efficit voventem de foro Ecclesie, in c. Statutum, num. 46. de Regular. 109
Votum non solemnizatur per susceptionem habitus professorum extra Monasterium, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regular. 78
Votum solemnizatur per professionem tacitam sicut per expresse, in c. Quia ingredientibus, n. 15. de Testam. pag. 316
Votum ultra intentionem voventis non extenditur, ib. num. 34. 317
Votum præcedens Clericatum vel Monachatum excludit susceptionem fraudis, in c. Magnus, n. 46. de obligat. ad iur. ioc. 347
Votum necessarium requirit deliberationem propositam, & promissionem, in c. Constituti, n. 16. & seqq. de Regular. 91
Quæ tamen sufficiunt implicita, & præsumpta, ib. dem. num. 18. 91
Votum quid sit, ib. n. 17. 91
Votum quando dicitur solemnè ad effectum dirimendi matrimonium post contractum, ib. n. 2. 93
Votum simplex alicuius ex subdistinguitur Monachatus solemnizatur per susceptionem habitus probationis, ib. num. 39. 95
In materia voti si non valet quod ago, ut ago, valet, ut valere potest, ib. n. 13. & 16. 98
Votum solemnizatur per susceptionem Subdiaconatus, in c. A nobis, n. 11. per bigam. 363
Votum simplex non dirimit secundum solemnè, in cap. Nulla, n. 12. de Conco. præbend. 150
Votum proprium iure divino naturaliter licitum est in aliis commutatur in cap. Licet, numero 12. de Regular. pag. 84
Regularis professus in laxiori Religione an teneatur adimplere votum simplex, quod prius emiserat de intrando Religionem arctiorem, in c. Sanè, n. 66. & seqq. de Regular. 40
Votum secundum solemnè derogat primo simplici, pro quo tamen venit penitentia imponenda, ib. num. 67. pag. 80
Episcopus qui prius voverat ingredi Religionem, tenetur cedere Episcopatu, & votum implere, ibid. n. 68. pag. 40
In Voto, & iuramento semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non est vobis, num. de Regular. pag. 40
Voti observantia est de iure divino, & eius transgressio semper est mortalis, in c. Cum ad Monasterium, n. 6. de Stat. Monach. 100
Voti solemnitas consistit in quadam consecratione, seu benedictione voventis, ib. n. 48. 149
Votum est iure naturali, in quo cadit dispensatio, ibid. n. 53. 194
Declaratur, ib. n. 74. & 75. 194
In voto semper intelligitur excepta voluntas Dei, & auctoritas Papæ, ib. n. 63. 191
Voto non potest quis se de obligare ab eo, in quo alteri tenetur, ib. n. 65. 195
Impedito ad tempus exequi votum ultramarinum, conceditur dilatio: perpetuo vero impedito indicitur redemptio pro eo, quod magis expedit Terræ Sanctæ, in c. Quod super his, n. 1. de Voto. 160
Votum solemnizatur per susceptionem habitus Monachalis extra Monasterium etiam de manu habentis potestatem in incorporandi Religionis, in c. Vi Clerici, n. 4. de Regular. 20
Inducitur tamen votum simplex, quod impedit Matrimonium contrahendum, licet non dimittat contractum, ib. n. 5. 20
Vovens ingredi religionem etiam in genere cogi potest, & debet intrare aliquam ex approbatis, in c. Potest, n. 3. de regul. 58
Vovens religionem ingredi, & in ea perseverare si extet infamia probationis an non est liberi à voto ex Concilio Tridentino c. 13, l. 23. de regular. ib. vers. Neque veto. 58
Vovens ingredi religionem an teneatur, & cogi possit ibi perpetuo manere, ibid. num. 11. & seqq. usque in fin. pag. 64
Quid in foro externo, ib. n. 51. 64
Et quid si a monasterio exivit non sponte, sed coactus, ib. n. 58. & seqq. 64

Voti obligatio in tantum fertur, in quantum se extendit voluntas, & intentio voventis, ib. n. 67. 65
Votum ingrediendi religionem non efficit voventem de foro Ecclesie, in c. Statutum, num. 46. de Regular. 109
Votum non solemnizatur per susceptionem habitus professorum extra Monasterium, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regular. 78
Votum solemnizatur per professionem tacitam sicut per expresse, in c. Quia ingredientibus, n. 15. de Testam. pag. 316
Votum ultra intentionem voventis non extenditur, ib. num. 34. 317
Votum præcedens Clericatum vel Monachatum excludit susceptionem fraudis, in c. Magnus, n. 46. de obligat. ad iur. ioc. 347
Votum necessarium requirit deliberationem propositam, & promissionem, in c. Constituti, n. 16. & seqq. de Regular. 91
Quæ tamen sufficiunt implicita, & præsumpta, ib. dem. num. 18. 91
Votum quid sit, ib. n. 17. 91
Votum quando dicitur solemnè ad effectum dirimendi matrimonium post contractum, ib. n. 2. 93
Votum simplex alicuius ex subdistinguitur Monachatus solemnizatur per susceptionem habitus probationis, ib. num. 39. 95
In materia voti si non valet quod ago, ut ago, valet, ut valere potest, ib. n. 13. & 16. 98
Votum solemnizatur per susceptionem Subdiaconatus, in c. A nobis, n. 11. per bigam. 363
Votum simplex non dirimit secundum solemnè, in cap. Nulla, n. 12. de Conco. præbend. 150
Votum proprium iure divino naturaliter licitum est in aliis commutatur in cap. Licet, numero 12. de Regular. pag. 84
Regularis professus in laxiori Religione an teneatur adimplere votum simplex, quod prius emiserat de intrando Religionem arctiorem, in c. Sanè, n. 66. & seqq. de Regular. 40
Votum secundum solemnè derogat primo simplici, pro quo tamen venit penitentia imponenda, ib. num. 67. pag. 80
Episcopus qui prius voverat ingredi Religionem, tenetur cedere Episcopatu, & votum implere, ibid. n. 68. pag. 40
In Voto, & iuramento semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non est vobis, num. de Regular. pag. 40
Voti observantia est de iure divino, & eius transgressio semper est mortalis, in c. Cum ad Monasterium, n. 6. de Stat. Monach. 100
Voti solemnitas consistit in quadam consecratione, seu benedictione voventis, ib. n. 48. 149
Votum est iure naturali, in quo cadit dispensatio, ibid. n. 53. 194
Declaratur, ib. n. 74. & 75. 194
In voto semper intelligitur excepta voluntas Dei, & auctoritas Papæ, ib. n. 63. 191
Voto non potest quis se de obligare ab eo, in quo alteri tenetur, ib. n. 65. 195
Impedito ad tempus exequi votum ultramarinum, conceditur dilatio: perpetuo vero impedito indicitur redemptio pro eo, quod magis expedit Terræ Sanctæ, in c. Quod super his, n. 1. de Voto. 160
Votum solemnizatur per susceptionem habitus Monachalis extra Monasterium etiam de manu habentis potestatem in incorporandi Religionis, in c. Vi Clerici, n. 4. de Regular. 20
Inducitur tamen votum simplex, quod impedit Matrimonium contrahendum, licet non dimittat contractum, ib. n. 5. 20
Vovens ingredi religionem etiam in genere cogi potest, & debet intrare aliquam ex approbatis, in c. Potest, n. 3. de regul. 58
Vovens religionem ingredi, & in ea perseverare si extet infamia probationis an non est liberi à voto ex Concilio Tridentino c. 13, l. 23. de regular. ib. vers. Neque veto. 58
Vovens ingredi religionem an teneatur, & cogi possit ibi perpetuo manere, ibid. num. 11. & seqq. usque in fin. pag. 64
Quid in foro externo, ib. n. 51. 64
Et quid si a monasterio exivit non sponte, sed coactus, ib. n. 58. & seqq. 64

Et quid si exivit sponte, & statim post ingressum, ibid. n. 61. & 68. 64
Et quid si non statim exivit, sed aliquandiu in monasterio perseveravit, ibid. n. 63. 64
Et quid in foro conscientie, n. 67. 64
Vovens perpetuum ad seculum redire non potest, nisi ex licentia servatorum profectus, n. 53. 64
Vovens religionem ingredi, & se fecit Monachum an dicitur, n. 54. 64
Vovens ingredi certam religionem non intendens ad aliam se obligare ibi non recipiat non tenetur intrare aliam, ibid. n. 61. 64
Vovens ingredi religionem censetur ingressum vovisse secundam formam iuris communis, quae est ut ingrediendi detur annus probationis, ibid. num. 63. 68. & 70. pag. 61
Propones simpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediatur, non est reus voti, in c. Litterarum, n. 1. de Voto, pag. 65
Vovens abstinere a carnibus in diebus aliis, tenetur abstinere etiam in die Nativitatis, in c. Explicari, n. 24. de obsev. leium. 351
Voces cum sint signa intellectus, in naturalis est, ut aliquis voce significet quod non habet in mente, in c. Falsidicus, n. 93. de crimin. fall. 313
Uxor externa, quae significat fallum, in nullo casu admittit subaudiionem internam, quae significat verum, ibid. n. 97. & seq. usque ad n. 102. 313
Voces in iuribus, ut adstruat veritas apud audientem, quae est apud loquentem, & qui ad aliud nunciat, currit peccatum an dicitur, ibid. n. 130. 316
Vox populi vulgo dicitur vox Dei, in c. Vestra, n. 39. de Colub. Cler. & Mulier. 11
Vox unus, vox nullius, in c. Ne in iuribus, n. 40. de Constat. 118
Vox communis praefertur dictis paucorum, ibid. n. 43. 4. pag. 122
Vires, & loca, quibus Primares praesidere debent, ante adventum Christi statuta fuerunt, in c. Nullus, n. 13. de Paroch. 378

Vivipio.

Fructus percipiens cum mala fide, dicitur furtum committere, & illos usurpare non potest, in c. Gravis, n. 13. de Res. spolia. 156
Uscapere qui non potest, longius minus potest acquirere, ibid. n. 134. 156
Vivipio, in c. de Cleric. exort. 200
Uscapere non acquirit dominium meliorationum, quas sciens fecit, nec iam prae repetit, in c. Requiritis, n. 18. de Res. in integ. 896
Vivipio, in c. Naviganti, n. 6. de Usur. pag. 295
Uscapere de iure Canonico reprobatur secundum Canonistas, ibid. n. 8. 296
Contractum secundum Theologos, ibid. n. 12. 296
Uscapere non est, sed non rat. one periculi tantum secundum Theologos, ibid. n. 18. 296
Erratione mutui tantum intelligitur, quando creditor vult omnino in se suscipere sortis periculum, alias non mutuat, ibid. n. 19. 297
Idem si non exprimat an lucrum recipiat propter mutuum, vel propter periculum, ibid. n. 20. 297
Uscapere non est, sed locatio operum si navigans recipiat pecuniam ultra mare vehendam sub certa mercede, ibid. num. 21. 298
Uscapere non cadit nisi mutuum verum, vel fictum intercedit, ibid. n. 29. 298
Uscapere lucrum ex mutuo, vel quasi mutuo, ibid. n. 40. pag. 299
Uscapere mutuo vero quando dicitur, ibidem num. 42. pag. 299
Uscapere palliatum esse non potest, ubi cessat depravata intentio contractuum, ibid. n. 47. 299
Uscapere mentalis committitur, cum quis ex mutuo sperat, Secus si ex alia iusta causa, ibid. n. 48. 300

Vivipio an sit mutuae pecuniae rustico, ut infra mercede agros mutantis colat, ibid. n. 55. & 57. 300
Uscapere non est secundum aliquid sperare ex mutuo, in c. Constat, n. 5. de Vitis. 293
Nisi spesita deducatur in pactum, ibid. n. 7. 298
Uscapere crimen est prohibendum de iure divino, & sperare Papa praefertur privatae, in c. Caterum, n. 52. de Pactis. 552
Uscapere quaestio an pertinet ad Iudicem laicum, si sic contentio super factis, & non super iure, in c. Tuam, n. 37. & n. seq. & n. 5. de Ordin. cognit. 153
Uscapere respectu laicorum est exceptanda, sed respectu Clericorum execrabilior, in cap. Insauratione, num. 5. de feud. 283
Lex positiva non potest super quemquam privilegiare, ibid. n. 6. 283
Uscapere propter non committitur in contractu emptiois, & venditionis, sed in mutuo, in c. In Civitate, n. 5. de Vitis. 289

Vide in ver. Vendens.

Vivipio ex signo.

Ecclesia si a Vasculo recipit fundum in pignus, abstinendo ab eius servitio, non tenetur fructus in fortem commutare, in c. Insauratione, in c. De feodis. 285
Idem in feudo seculari, ibid. n. 4. & seq. 282
Uscapere licet fructus rei pignoriatae, ibid. num. 12. 282
Dominus recipiendo rem emphyteuticam in pignus ab emphyteuta, cui pecuniam mutavit, an tenetur commutare fructus in fortem, ibid. n. 7. 283
Uscapere quaestio an possit laicum compromitti remissive, in c. Contingit, n. 24. de Arbitr. 609
Uscapere mentalis tenetur ad restitutionem rei acceptae ultra fortem, in c. Ex parte, n. 20. de Offic. Deleg. 398
Uscapere non est emens rem minus vero pretio si tunc venisset dubitetur, an tempore traditionis, plus vel minus sit valitura, in c. Naviganti, n. 2. & 3. de de Visc. 295
Uscapere an iudicetur qui plus liberè mutuat, & proflea sub certa mercede periculum in se suscipit, ibid. n. 23. 297
Uscapere est, qui nunc emens rem minus quam valeat, ob eam causam quia rei traditio differtur, & nunc lovit pretium, ibid. n. 30. 298
Nisi dubium sit an tempore traditionis plus, minusve sit valitura, ibid. n. 31. 298
Erratione affirmatione valetis confirmari debet quod committitur solum contingere, ibid. n. 32. 298
Uscapere mentalis est qui carum vendit credita quam numerata pecunia, ibid. n. 31. & 45. 299
Uscapere putatur ex re infructifera lucrum sperare, ibid. num. 38. 299
Uscapere n. 24. 299
Uscapere censetur contractus, qui ex sui forma usufructus non est, ob depravatum contractuum intentionem, ibid. n. 46. 299
Uscapere non est periculum in se suscipere, & aliquid ultra fortem recipere, nisi in contractu mutui, ibidem num. 58. 300
Uscapere mentalis tenetur in foro conscientiae ad restitutionem eius, quod ultra fortem accepit, in c. Constat, in c. de Vitis. 295
Quod verum est si habuit intentionem ad lucrum principaliter, secus si secundario, ibid. n. 4. 295
Uscapere praesumptio cessat ubi Ecclesia est patrona, in c. Querelam, n. 18. de Elect. 75
Uscapere praesumptio cadit in Dominis perpetuum iudicium habentibus, in c. Cum olim, il primo, n. 4. de Privileg. 38
Uscapere Constitutionibus abrogatis, incidit in poenam falsi in c. Canonum Statuta, n. 42. de Constat. 298
Uscapere in iure vitatur ratione inseparabilitatis, in c. Vt patet, n. 27. de Offic. Ordin. 472
Uscapere inseparabilitas intelligitur non respectu iuris, sed respectu facti, ibid. n. 28. 472
Uscapere in iure vitatur ubi aliquid inducit pro forma substantialis, in cap. Quia propterea, n. 44. de Elect. pag. 299
Uscapere an, & quando vitetur per inutile, in c. Massana, n. 19. & 26. & seq. de Elect. 112
Uscapere

Uscapere vitatur per inutile propter assumptam formam contractum, ibid. n. 30. 115
Uscapere publica praefertur privilegio vacillare non debet, in c. Nulla, n. 19. de concess. Praeben. 231
Uscapere publica praefertur privatae, in c. Caterum, n. 52. de Elect. 193
Communis, & maior utilitas praefertur speciali & minorum, in c. Bonae memoriae, n. 37. de Postul. Praelat. 279
Uscapere Ruthenorum an sit veri Episcopi, in c. Quod a praedecessore, n. 27. de Schismar. 230
Popones in Russia an sint veri Ruthenorum Patochi, ibid. num. 51. 232
Uscapere, & Popones Rutheni quorum Schisma notorium est hodie dicitur excommunicati non tolerari, ibid. n. 57. 234
Uscapere concepti finguntur patrem non habere, in c. Per tuas, n. 5. de Probat. 182
Uscapere conceptus non venit filiorum appellatione etiam in materia, in qua vis naturae inspicitur, ibid. n. 6. 182
Uscapere declaratur, ibid. n. 19. & 22. 182
Uscapere quod quis quomodo intelligitur posse cum omnibus matrimonium contrahere, ibid. n. 22. 184
Uscapere in c. A nobis il secundo, num. 21. de Sent. excom. 164
Uscapere in c. Aretate dicitur senex ad hoc ut cum simplici castitatis voto possit in saeculo remanere, & maritus ad religionem transire, in c. Cum sis, n. 7. & seq. usque in finem de Convent. Coniugat. 138
Uscapere ut possit in saeculo remanere, voto ad religionem migrante, debet esse senex, ut non sit suspecta de incontinentia, ibid. n. 8. pag. 139
Uscapere in qua etate iudicanda sit senex ut possit in saeculo remanere cum voto simplici castitatis iura non praescripserat, ibid. n. 27. 142
Uscapere dicitur senex, & non suspecta si sit sexagenaria iuxta opinionem Socii, ibid. n. 28. 141
Uscapere contrarium, n. 45. usque ad n. 82. & praefertur, n. 63. 141
Uscapere quinquagenaria potest in saeculo remanere cum voto simplici castitatis secundum opinionem Sanchez, ibid. n. 37. pag. 141
Uscapere contrarium, n. 28. usque in finem. 141
Uscapere de cuius licentia maritus professionem emisit sit suspecta de innocentia, & castitatem promissit an sit cogenda ingredi Monasterium, ut custodiatur a vagantibus, an vero ut solemniter proficatur, ibid. n. 87. 146
Uscapere ante quinquagesimum annum licentia remanendi in saeculo non est concedenda, post annum vero quinquagesimum concedi potest arbitrio Episcopi, & quomodo eiusmodi arbitrium regulari debeat, ibid. num. 99. pag. 148
Uscapere iuvens, quae dedit viro licentiam proficendi, & castitatem vovit, an cogenda sit non solum ingredi Monasterium, sed etiam professionem emittere, in c. Praeterea, n. 3. de Convent. Coniugat. 132
Uscapere quae dedit viro licentiam ingrediendi religionem, sed castitatem non vovit, an possit directè virum repetere, & ille propria intentione exire, ibid. n. 3. & seq. 132
Uscapere quod sit iuris conicia ibid. n. 7. vcl. Praedictam consilio. 132
Uscapere senex, & non suspecta ut possit in saeculo remanere cum simplici voto castitatis, & vir ad religionem transire an requiratur licentia Episcopi, ibid. n. 9. & n. seq. usque ad n. 17. 133
Uscapere quando dicitur senex, & sterilis ad hoc ut possit in saeculo remanere cum voto castitatis relinquunt arbitrio Episcopi, ibid. n. 14. & seq. 134
Uscapere si petatur uxorem, nec dubitetur de iuribus matrimonii causa tractari potest coram Iudice seculari, in c. Tuam, n. 40. de Ordin. Cognit. Declaratur, ibid. n. 62. 134
Uscapere ante carnalem copulam, & translationem ad domum viri, multis in locis appellatur sponsa, in c. Si in-

ter virum, n. 10. de Spons. & matrim. 11
Uscapere censetur se ad castitatem obligare si vir de eius licentia lactos ordines suscipiat, in c. Coniugatus, n. 8. de Convent. Coniugat. 149
Uscapere quid si uxor ignoraverit quoad locum dispositionem, ibid. n. 9. 149
Uscapere de cuius licentia vir ad sacros ordines ascendit, si sit iuvenis sive sit suspecta de incontinentia sive non, tenetur Religionem solemniter proficere, secus si sit senex, & non suspecta, quia sufficit votum castitatis in saeculo, ibid. n. 10. 149
Uscapere innocens an post thori separationem habeat ius petendi ut sibi vir reconcilietur, ibid. n. 15. 150
Uscapere quae sciens viri ordinationem tacuit, & dissimulavit utque ad d. vortii sententiam, videtur eius licentiam dedisse, & iure suo renunciasse, ibid. n. 16. 151
Uscapere cuius vir sacris Ordinibus esset initiatus ipsa ignorans, induci debet, sed cogi non potest ad professionem committendam, aut ad perseverandum in claustrum, ibid. n. 18. pag. 151
Uscapere Clericam gaudet privilegio fori, in c. Nullus, n. n. 33. & seq. usque ad n. 46. de Foro compet. 57
Uscapere quid in uxore Clerici in sacris Ordinibus constituti, ibid. num. 37. 57
Uscapere quid in uxore Clerici minorum Ordinum, ibid. n. 39. 57
Uscapere quid in casu civilibus, ibid. n. 40. 57
Uscapere quid in criminalibus, n. 41. 57
Uscapere uxores conculant radis maritum, & ex eorum persona locum solentur, ibid. n. 42. & 43. 57
Uscapere uxores Sacerdotum in Ecclesia Orientali gaudent privilegio fori etiam in civilibus, ibid. n. 47. 57
Uscapere uxorem potest Clericus alere ex fructibus beneficii, ibid. num. 38. 57
Uscapere uxores Clericorum maioribus privilegiis potiuntur quam uxores laicorum, ibid. n. 43. 57
Uscapere Privilegium competas uxori ex persona viri expiatio mortuo, ibid. n. 44. 58
Uscapere Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec ad alias personas non Ecclesiasticas fori privilegio gaudentes, ibid. n. 45. 58. & 61. 58
Uscapere Uxor tradita ad domum viri efficitur de eius foro, & Parochia Ecclesia, cuius efficitur maritus, in c. Vitantem, n. 13. de Secun. nupt. 110
Uscapere Uxor non est petenda a Principe in c. Insauratione, n. 2. qui Cleric. vel voven. 49
Uscapere Uxor forum fori viri, & in loco originis amplius convenit non potest, in c. Proposuit, num. 23. de foro compet. 201
Uscapere Uxor iuvenis, vel suspecta de incontinentia an possit ratificare professionem mariti, in c. Constat, n. 29. Qui Cleric. vel voven. 46
Uscapere Uxor non recedit ab excommunicato, sed ab haeretico sic in c. Absolutus, n. 6. de Hereticis 223
Uscapere Uxor non cognita etiam invito potest ad Religionem transire, licet inter eos discordia praecedat, in cap. Ex publico, n. 7. de Convent. Coniugat. 153
Uscapere Uxor tenetur maritum cruce signatum expectare quantumcumque annis absuerit, licet voto peregrinationis mariti non consentit, ibid. n. 21. 154
Uscapere Uxor ob viri adulterium an possit monasterium ingredi, & in eo proficere, in c. Ex litteris, n. 13. & n. seq. usque ad n. 23. de Divortis. 108
Uscapere Anve subit iusta causa cum ea dispensandi super anno probationis, ibid. n. 14. & 23. & seq. 108
Uscapere Uxor adultera post thori separationem an possit ingredi Religionem, ibid. n. 18. pag. 108
Uscapere Uxor reconciliata viro adultero censetur injuriam commisisse, & obligationem mutui solviturus reintegrasse, ibid. n. 19. 108
Uscapere Uxor per Religionem ingressum non definit esse uxor nisi quoad temporalia, & ius saeculi, ibid. n. 22. 108
Uscapere Uxor, cuius vir sacros ordines suscipit, licet ingredi religionem etiam post matrimonium consummatum, ibid. n. 25. 108

